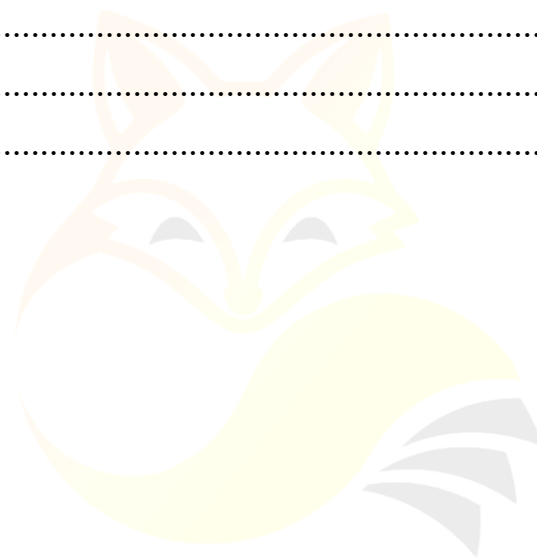

SPIS TREŚCI

Miesięczny plan pracy – maj	1
Zamierzenia opiekuńczo-wychowawczo-edukacyjne – maj	2
Tydzień 1 „Tajemnice kosmosu”	3
„Wirują planety”	4
„Słońce i Księżyc”	6
„Gwiazdki na niebie”	9
„Podróż promem kosmicznym”	12
„Kosmiczne zabawy”	15
Tydzień 2 „Poznajemy zawody”	17
„Strażak”	18
„Lekarz”	21
„Fryzjer”	24
„Piekarz”	27
„Kierowca autobusu”	30
Tydzień 3 „Moja rodzina”	33
„Moja kochana mama”	34
„Mój kochany tata”	38
„Z siostrą i bratem”	41
„Razem spędzamy czas”	44
„Domowy pupil”	48

Tydzień 4 „Majowa łąka”	52
„Ślimak”	53
„Pszczoła”	56
„Pająk i jego sieć”	59
„Krecik”	62
„Pasikonik”	65
Załączniki	68
Lista piosenek.....	68

EDULISIA

Miesięczny plan pracy – maj

Tydzień 1 „Tajemnice kosmosu”

W pierwszym tygodniu dzieci poznają wybrane elementy związane z Układem Słonecznym i podróżami w kosmos. Dzieci uczą się odróżniać dzień od nocy oraz utrwalają podstawowe wiadomości o tym, co można zobaczyć na niebie. Tematyka tygodnia sprzyja rozwijaniu ciekawości poznawczej, wyobraźni i spostrzegawczości.

Tydzień 2 „Poznajemy zawody”

W drugim tygodniu dzieci poznają zawody: strażak, lekarz, fryzjer, piekarz i kierowca autobusu. Dowiadują się, na czym polega ich praca, jakie przedmioty są im potrzebne w pracy oraz w jaki sposób pomagają ludziom. Tematyka tygodnia wspiera rozwijanie wiedzy o świecie społecznym, budowanie poczucia bezpieczeństwa i osvajanie dzieci z różnymi sytuacjami życia codziennego.

Tydzień 3 „Moja rodzina”

W trzecim tygodniu dzieci koncentrują się na rodzinie, relacjach z bliskimi oraz wspólnym spędzaniu czasu. Podejmują rozmowy o rodzinie, obowiązkach domowych i pupilach, a także uczą się dostrzegać znaczenie troski, życzliwości i współpracy. Tydzień sprzyja wzmocnieniu więzi emocjonalnych, poczucia przynależności oraz pozytywnych skojarzeń związanych z domem i rodziną.

Tydzień 4 „Majowa łąka”

W czwartym tygodniu dzieci poznają małe zwierzęta i owady spotykane na łące oraz w ogrodzie, takie jak ślimak, pszczoła, pająk, kret i pasikonik. Tematyka tygodnia rozwija zaciekawienie światem natury, uważność oraz delikatną i życzliwą postawę wobec małych stworzeń.

Zamierzenia opiekuńczo-wychowawczo-edukacyjne – maj

W maju działania opiekuńczo-wychowawczo-edukacyjne ukierunkowane są na poszerzanie wiedzy o kosmosie, wybranych zawodach, rodzinie oraz małych zwierzętach występujących na łące oraz w ogrodzie. Obejmują także rozwijanie ciekawości poznawczej, wyobraźni, umiejętności matematycznych, wzmacnianie więzi rodzinnych oraz kształtowanie troski wobec zwierząt.

- Zapoznanie dzieci z wyglądem planet z Układu Słonecznego; rozwijanie wyobraźni oraz zainteresowania kosmosem.
- Utrwalanie wiedzy na temat różnic między dniem i nocą oraz między Słońcem i Księżycem.
- Rozwijanie umiejętności klasyfikowania, przeliczania, spostrzegawczości i orientacji w przestrzeni poprzez zabawy inspirowane motywem gwiazd.
- Poznanie promu kosmicznego jako środka transportu umożliwiającego podróżowanie w przestrzeni kosmicznej.
- Kształtowanie zainteresowania przestrzenią kosmiczną; rozwijanie ciekawości poznawczej.
- Poznawanie zawodu strażaka, lekarza, fryzjera, piekarza oraz kierowcy autobusu.
- Rozwijanie wiedzy o działaniach ratunkowych strażaka; osvajanie z wizytą w gabinecie lekarskim; kształtowanie wiedzy o pielęgnacji włosów; poszerzanie wiedzy na temat powstawania chleba; rozwijanie wiedzy o podróżowaniu autobusem.
- Kształtowanie więzi emocjonalnej z rodziną oraz poszerzanie wiedzy na temat roli poszczególnych osób w rodzinie.
- Wzmacnianie poczucia przynależności do rodziny; wzmacnianie pozytywnych emocji związanych z rodziną.
- Utrwalanie informacji o zwierzętach domowych; kształtowanie troski i wobec pupili.
- Poznanie wyglądu wybranych zwierząt: ślimak, pszczoła, pająk, kret, pasikonik.
- Poznawanie ślimaka jako małego mieszkańca ogrodu i łąki.
- Rozwijanie zainteresowania światem owadów na przykładzie pszczoły.
- Osvajanie dzieci z wyglądem pająka poprzez zabawy i działania twórcze.
- Przybliżanie dzieciom podziemnego świata zwierząt na przykładzie kreta.
- Zachęcanie do uważnej obserwacji przyrody i zwierząt ukrywających się wśród roślin.

FORMY PRACY: indywidualna, grupowa, zbiorowa.

METODY PRACY: czynne – metoda samodzielnych doświadczeń, metoda zadań stawianych do wykonania, metoda ćwiczeń; oglądowe – pokaz i obserwacja, kontakt ze sztuką, przykład osobisty; słowne – rozmowa, opowiadanie, wiersz, zagadka, treść piosenki, objaśnienia, instrukcje, środki żywego słowa, sposoby społecznego porozumiewania się.

Tydzień 1 „Tajemnice kosmosu”

W pierwszym tygodniu dzieci poznają wybrane elementy związane z kosmosem: planety, Słońce, Księżyc, gwiazdy, prom kosmiczny oraz podstawowe zjawiska kojarzące się z przestrzenią kosmiczną. Dzieci oglądają ilustracje, porównują wielkości i kolory, przeliczają elementy, słuchają zagadek i wierszyków oraz uczestniczą w zabawach ruchowych, badawczych, sensorycznych i plastycznych. Tematyka tygodnia pozwala dzieciom stopniowo oswajać się z pojęciami związanymi z kosmosem i porządkować wiedzę o tym, co można zobaczyć na niebie w dzień i w nocy.

W sali warto przygotować kącik astronomiczny, w którym znajdują się ilustracje planet, gwiazd, promu kosmicznego, raket, Słońca i Księżyca, a także ciemne tkaniny, srebrne i złote elementy, piłki, koła, brokat, folia aluminiowa, latarka, balony oraz materiały plastyczne i sensoryczne wykorzystywane w ciągu tygodnia. Dzięki temu dzieci będą mogły wracać do tematu kosmosu nie tylko podczas zajęć kierowanych, ale także w czasie zabaw dowolnych i samodzielnej eksploracji.

Stałe elementy w ciągu dnia:

- Oglądanie książek, ilustracji i plansz związanych z kosmosem, planetami, raketami i gwiazdami.
- Rozmowy z dziećmi o tym, co znajduje się na niebie w dzień i w nocy.
- Zabawy swobodne w kącikach zainteresowań z wykorzystaniem materiałów tematycznych związanych z kosmosem.
- Słuchanie piosenek i krótkich utworów muzycznych związanych z tematyką tygodnia.
- Zabawy ruchowe i naśladowcze inspirowane lotem rakiety, ruchem planet i obserwacją nieba.
- Spacer w najbliższej okolicy połączone z obserwowaniem nieba, chmur i Słońca.
- Porządkowanie sali po zabawie i odkładanie materiałów na wyznaczone miejsce.

„Wirują planety”

Cel główny: Zapoznanie dzieci z wyglądem planet z Układu Słonecznego; rozwijanie wyobraźni oraz zainteresowania kosmosem.

Cele szczegółowe – dziecko:

- Ogląda ilustracje planet,
- Porównuje wielkość elementów,
- Określa kolory planet,
- Wskazuje planetę różniącą się od pozostałych,
- Porusza się po obwodzie koła,
- Reaguje ruchem na zmianę w muzyce,
- Wykonuje odbitkę planety z farby i talerzyka,
- Odnajduje i dopasowuje fragmenty ilustracji,
- Porusza się zgodnie z poleceniem,
- Uczestniczy w tworzeniu masy plastycznej.

Proponowane aktywności do zrealizowania w ciągu dnia:

- **Rozmowa kierowana: „Planety w kosmosie”**

Osoba dorosła rozkłada na dywanie ciemny materiał i układa na nim ilustracje planet. Dzieci oglądają obrazki, porównują ich wielkość i kolory oraz wskazują największą, najmniejszą i kolory planet. Na końcu wspólnie przeliczają wszystkie planety.

- **Zabawa dydaktyczna: „Która planeta nie pasuje?”**

Osoba dorosła układa cztery ilustracje planet z zestawu materiałów (3-4 kopie stron), z których jedna różni się od pozostałych kolorem lub wielkością. Dzieci wskazują planetę, która nie pasuje, i próbują powiedzieć, dlaczego ją wybrały. Następnie dorosły zmienia układ i przygotowuje kolejne zestawy.

- **Zabawa muzyczno-ruchowa: „W Układzie Słonecznym”¹**

Na środku sali dorosły układa żółtą piłkę lub ilustrację Słońca. Dzieci poruszają się wokół niego po obwodzie koła, naśladując planety krążące wokół Słońca. Gdy muzyka zatrzyma się, dzieci wykonują obrót wokół własnej osi, a potem wracają do marszu.

- **Zabawa plastyczna: „Moja planeta”**

Dzieci malują wypukłą stronę talerzyka farbami, za pomocą gąbek, pędzelków lub dłoni. Dzieci przykładają gotowy talerzyk pomalowaną stroną do czarnej kartki. Następnie odbijają talerzyk na czarnej kartce.

- **Zabawa plastyczna: „Układ Słoneczny”**

Osoba dorosła przygotowuje małe balony, talerzyki z farbą oraz czarny brystol. Dzieci wybierają kolory i zanurzają spód balonu w farbie. Dzieci odbijają balony na swoich kartkach, łączą kolory i obserwują, jak na każdej planecie pojawiają się inne wzory.

- **Układanka: „Planety”**

Osoba dorosła przygotowuje duże obrazki planet oraz pasujące do nich fragmenty. Dzieci przyglądają się ilustracjom, a następnie odnajdują i dopasowują powiększony fragment do odpowiedniej planety.

- **Zabawa ruchowa: „Planety na orbitach”**

Dorosły przygotowuje dla dzieci opaski lub emblematy z obrazkami planet z poprzedniej zabawy. Na środku sali układa ilustrację Słońca albo sama wciela się w jego rolę. Wokół rozkłada skakanki lub sznurki, tworząc orbity. Dzieci zakładają emblematy. Na sygnał poruszają się swobodnie po sali, a na hasło: „Planety wracają na orbitę” ustawiają się przy odpowiednich skakankach i poruszają się wokół Słońca lub obracają się wokół własnej osi.

- **Zabawa sensoryczna: „Układ Słoneczny”**

Dorosły przygotowuje na podłodze prosty „Układ Słoneczny” z wykorzystaniem folii malarskiej, mąki ziemniaczanej, owoców (ananas, arbuzy, brzoskwinie, cytryny, melon, pomarańcze) i płatków kukurydzianych. Dzieci wspólnie tworzą masę sensoryczną z mąki ziemniaczanej, jogurtu i płatków kukurydzianych.

- **Zabawa manipulacyjna: „Planety z plasteliny”** – dzieci formują z plasteliny małe i większe kulki, tworząc planety.

¹ W Układzie Słonecznym – NutkoSfera, <https://youtu.be/yxVMhKt-cvI>

„Słońce i Księżyc”

Cel główny: Utrwalanie wiedzy na temat różnic między dniem i nocą oraz między Słońcem i Księżycem.

Cele szczegółowe – dziecko:

- Wskazuje Słońce i Księżyc na fotografii,
- Wskazuje aktywności związane z dniem i nocą,
- Słucha krótkiego utworu literackiego,
- Reaguje ruchem na ustalony sygnał,
- Obserwuje cień, eksperymentuje ze światłem.
- Uzupełnia brakujące promienie Słońca,
- Przyporządkowuje obrazki z aktywnościami,
- Wykonuje ćwiczenia oddechowe,
- Obserwuje mieszanie się kolorów,
- Manipuluje małymi elementami,
- Obserwuje niebo podczas spaceru.

Proponowane aktywności do zrealizowania w ciągu dnia:

- **Rozmowa kierowana: „Słońce i Księżyc”**

Osoba dorosła pokazuje dzieciom dwie plansze z ilustracjami: jedną ze Słońcem, drugą z Księżycem. Kładzie je obok siebie i mówi: „Tu jest Słońce, a tu Księżyc. Co widzimy przy Słońcu? Co widzimy przy Księżycu?” Dzieci wskazują kolory, chmury, gwiazdki, jasne i ciemne tło. Osoba dorosła pyta: „Kiedy widzimy Słońce? Co robicie rano? A kiedy pojawia się Księżyc? Co robicie wtedy?” Dzieci opowiadają o zabawie, jedzeniu śniadania, kąpeli i spaniu. Dorosły podsumowuje, kiedy widzimy Słońce, a kiedy Księżyc.

- **Zapoznanie z wierszem: „Słońce i Księżyc” – Edulisia**

Słońce to wielka, gorąca gwiazda,
Widzi ją w dzień planeta nasza.
Daje nam ciepło oraz energię,
Przez miliardy lat służy wiernie.

Księżyc to mniejsza, zimna skała,
Naturalny satelita naszej planety.
Własnego światła nie ma wcale,
Od Słońca odbija blask wytrwale.

- **Zabawa ruchowa: „Słońce”**

Dzieci poruszają się po sali. Osoba dorosła trzyma w jednej ręce żółte koło origami (słońce) oraz szare półkole (Księżyc).

- koło - dzieci prostują się, maszerują, unoszą wysoko ręce.

- półkole - dzieci kucają lub kładą się na dywanie, dorosły liczy do 10 i ponownie pokazuje żółte koło.

- **Zabawa badawcza: „Światło i cień”**

Osoba dorosła włącza latarkę i kieruje światło na ścianę. Podstawia przed latarkę małą figurkę lub zabawkę i pyta dzieci, co pojawiło się na ścianie. Dzieci obserwują cień, a następnie kolejno podstawiają swoją dłoń, małe zabawki lub obrazki (małe kółka origami z dziurkami) i eksperymentują ze światłem i cieniem.

- **Zabawa manipulacyjna: „Promienie Słońca”**

Osoba dorosła układa na stolikach żółte koła oraz klamerki lub paski papieru. Informuje dzieci, że to słoneczko, które zgubiło swoje promienie. Zadaniem dzieci jest ułożyć paski papieru lub przypiąć klamerki. Dzieci mogą ozdobić promienie Słońca naklejkami, stemplami, brokatem, farbą.

- **Zabawa dydaktyczna: „Co robimy w dzień, co robimy w nocy?”**

Osoba dorosła pokazuje dzieciom obrazki z czynnościami. Na dywanie leżą dwie obręcze – jedna z żółtym kołem origami lub słońcem z poprzedniego zadania oraz półkole (Księżyc) lub fotografie. Zadaniem dzieci jest przyporządkować elementy do odpowiedniej pory: poranek/dzień lub wieczór/noc.

- **Zabawa oddechowa: „Chmurki”**

Na stoliku leżą kawałki waty – chmurki. Osoba dorosła zaprasza dzieci do wspólnej zabawy i pokazuje, jak nabrać powietrze nosem, a następnie delikatnie wypuścić je ustami, dmuchając na chmurkę. Dzieci próbują przesuwac swoje chmurki po stoliku w stronę wyznaczonego miejsca.

- **Zabawa sensoryczna: „Słońce”**

Osoba dorosła wycina koło z białej kartki technicznej. Na jego powierzchnię nalewa żółtą farbę i dodaje kilka kropel czerwonej farby. Następnie wkłada koło do koszulki na dokumenty. Dzieci rozsmarowują farbę po powierzchni koła przez folię, obserwując, jak kolory łączą się ze sobą. Po skończonej zabawie wyjmuje pracę z koszulki i przykleja ją na niebieską lub czarną kartkę.

- **Zabawa sensoryczna: „Księżycowe kratery”**

Osoba dorosła rozsypuje na czarnym brystolu sodę oczyszczoną wymieszaną z mąką ziemniaczaną, tworząc powierzchnię księżyca. Dzieci za pomocą pipet lub łyżeczek zakraplają na jego powierzchnię kilka kropel octu. Obserwują, jak w miejscach zakroplenia pojawiają się bąbelki i piana. Dorosły zachęca dzieci do przyglądania się zmianom na powierzchni. Dodatkowo, pod cienką warstwą masy można ukryć tabletki musujące i płyn do mycia naczyń, co spotęguje efekt piany.

- **Zabawa sensoryczna: „Dzień i noc”**

Osoba dorosła przygotowuje dwa pojemniki sensoryczne. W jednym znajduje się niebieski ryż oraz papierowe chmurki i słońce, a w drugim czarna fasola lub kawa, gwiazdki i księżyc. Dzieci oglądają oba pojemniki, dotykają materiałów. Następnie osoba dorosła zachęca dzieci, aby przekładały elementy do mniejszych miseczek lub pojemników za pomocą dłoni, łyżeczek albo szczypec. Dzieci łowią w ryżu i fasoli chmurki, gwiazdki, słońce i księżyc, a potem odkładają je we właściwe miejsca. Dzieci wskazują, nazywają i segregują odnalezione elementy.

- **Spacer w najbliższej okolicy: „Szukamy Słońca”**

Podczas spaceru osoba dorosła zachęca dzieci do obserwowania nieba. Dzieci wskazują, gdzie znajduje się Słońce, a gdzie widać chmurki. Dorosły pyta: „Czy dziś Słońce świeci mocno? Czy chmur jest dużo, czy mało?” Dzieci patrzą w niebo, wskazują i opisują to, co widzą. Na końcu osoba dorosła podsumowuje, że w ciągu dnia na niebie można zobaczyć Słońce i chmury.

„Gwiazdki na niebie”

Cel główny: Rozwijanie umiejętności klasyfikowania, przeliczania, spostrzegawczości i orientacji w przestrzeni poprzez zabawy inspirowane motywem gwiazd.

Cele szczegółowe – dziecko:

- Rozpoznaje wybrane kolory,
- Podejmuje próbę gry na instrumencie,
- Słucha utworu muzycznego,
- Reaguje ruchem na muzykę,
- Przelicza elementy w wybranym zakresie,
- Dopasowuje odpowiednią liczbę elementów,
- Obserwuje przemieszczanie elementów w woreczku,
- Wykleja szablon gwiazdki folią aluminiową,
- Wprowadza w ruch kulkę,
- Porusza się po wyznaczonej trasie.

Proponowane aktywności do zrealizowania w ciągu dnia:

- **Zabawa dydaktyczna: „Gwiazdki na niebie”**

Osoba dorosła rozsypuje przed dziećmi papierowe gwiazdki w dwóch lub trzech kolorach: żółtym, srebrnym i białym. Dzieci oglądają elementy i nazywają to, co widzą. Osoba dorosła pyta: „Co leży przed nami? Jakiego koloru są gwiazdki?”

Dzieci wskazują i nazywają kolory. Następnie osoba dorosła prosi, aby posegregowały gwiazdki według koloru.

- **Rytmiczna gra na instrumentach (marakasy, jajka, marakasy) do utworu z repertuaru dziecięcego: „Gwiazdka”²**
- **Zabawa muzyczno-ruchowa do piosenki: „Chodź Gwiazdeczko”³**

² Gwiazdka – Świewanki.tv, <https://youtu.be/ATuSVB3Zr6M>

³ Chodź Gwiazdeczko – B. Abramowicz, <https://youtu.be/oybeMHiuFzU>

- **Zabawa matematyczna: „Liczenie gwiazdek”**

Dorosły zaprasza dzieci na dywan lub do stolika, przy którym przygotowana jest plansza z nocnym niebem (jedna lub dwie strony). Prowadzący rysuje kropki od 1 do 10 na papierowych kołach od origami lub przygotowuje dodatkowe plansze, z przyklejonymi gwiazdkami. Zadaniem dzieci jest ułożenie na swojej planszy tyle gwiazdek, ile znajduje się na papierowych kołach lub na dodatkowych planszach. Dzieci mogą tworzyć własne konstelacje i łączyć gwiazdki za pomocą cienkich pasków papieru lub wykałaczek i plasteliny.

- **Zabawa matematyczna: „Spadające gwiazdy”**

Dorosły przygotowuje z papieru A4 kilka gwiazdek. Na każdej z nich rysuje odpowiednio 1, 2, 3 kropki lub więcej. Następnie owija małe piłeczki folią aluminiową, tworząc srebrne kule. Prowadzący zajęcia układa gwiazdki obok pudełka i zachęca dzieci do uważnego przeliczenia kropek. Zadaniem dzieci jest wrzucić do pudełka tyle srebrnych piłeczek, ile kropek widzą na wybranej gwiazdce. Dzieci kolejno oglądają gwiazdki, wskazują kropki, przeliczają je i sprawdzają, czy liczba wrzuconych kuleczek się zgadza.

- **Zabawa sensoryczna: „Gwiazdy w nocnym woreczku”**

Osoba dorosła przygotowuje woreczek strunowy. Do środka wlewa niewielką ilość wody zabarwionej na ciemny kolor, na przykład za pomocą bibuły. Dodaje brokat, cekiny w kształcie gwiazdek i drobne błyszczące elementy. Zamknięty woreczek zostaje dodatkowo zabezpieczony taśmą. Dzieci dotykają dłońmi woreczek i przesuwają znajdujące się w środku gwiazdki.

- **Zabawa plastyczna: „Gwiazdki”**

Osoba dorosła zaprasza dzieci do stolików, na których leżą szablony gwiazdek, klej i małe kawałki folii aluminiowej. Dorosły pokazuje, jak posmarować gwiazdkę klejem i dociskać do niej folię. Dzieci wyklejają cały szablon, przyklejając folię na ramionach i środku gwiazdki. Prowadzący zajęcia zachęca dzieci do oglądania, jak folia błyszczy i odbija światło.

- **Zabawa plastyczna: „Malowanie kulkami”**

Osoba dorosła przygotowuje dla dzieci płytkie tacki lub pudełka. Na dnie każdego z nich umieszcza ciemną kartkę oraz kilka kropli farby w wybranych kolorach: białym, różowym, błękitnym, czerwonym lub żółtym. Obok znajduje się brokat i duża kulka z folii aluminiowej. Dzieci wkładają kulkę do tacki, a następnie przechylają pudełko do przodu, do tyłu i na boki. Kulka toczy się po kartce i rozprowadza farbę, zostawiając kolorowe ślady, linie i plamy. Prowadzący zajęcia zachęca dzieci do obserwowania, jak zmienia się obraz przy każdym ruchu tacki. Gdy praca jest gotowa, dzieci mogą dokleić na kartce gwiazdki cekiny lub gotowe papierowe gwiazdki.

- **Zabawa ruchowa na świeżym powietrzu: „Skaczemy po gwiazdkach”**

Osoba dorosła rysuje kredą na chodniku dziesięć dużych gwiazdek, układając je w jednym rzędzie lub w lekkim łuku. Dzieci podchodzą bliżej, oglądają narysowane kształty i wspólnie liczą wszystkie gwiazdki od 1 do 10. Następnie dzieci kolejno poruszają się po wyznaczonej trasie – przechodzą z jednej gwiazdki na drugą, stawiając na każdej stopę, albo przeskakują obunóż.

„Podróż promem kosmicznym”

Cel główny: Poznanie promu kosmicznego jako środka transportu umożliwiającego podróżowanie w przestrzeni kosmicznej.

Cele szczegółowe – dziecko:

- Współtworzy prostą konstrukcję,
- Rozpoznaje swoją plakietkę,
- Uczestniczy w zabawie tematycznej,
- Reaguje ruchem na polecenia,
- Pokonuje prosty tor przeszkód,
- Podejmuje próbę przejścia przez ścieżkę sensoryczną,
- Przechodzi po wyznaczonej linii,
- Naciska, przekręca i wskazuje wybrane elementy,
- Obserwuje ruch balonu,
- Maluje farbami, wykleja plasteliną.

Proponowane aktywności do zrealizowania w ciągu dnia:

- **Zabawa konstrukcyjna: „Przygotowujemy prom do lotu”**

Osoba dorosła rozkłada na dywanie duże kartony, obręcze, poduszki i srebrną folię. Prowadzący zajęcia mówi dzieciom, że z tych elementów wspólnie zbudują statek kosmiczny. Dzieci przynoszą wybrane materiały, ustawiają kartony obok siebie, dokładają obręcze jako okna i przygotowują wejście do statku.

- **Zabawa tematyczna: „Zaproszenie do promu kosmicznego”**

Dzieci otrzymują plakietki ze swoimi zdjęciami lub znaczkami. Osoba dorosła podpisuje plakietki, a następnie wręcza je dzieciom lub nakleja na ubraniu. Prowadzący zajęcia wyjaśnia, że są to przepustki potrzebne do wejścia na statek kosmiczny. Przed wejściem na pokład dorośli sprawdzają plakietki, przybija każdemu dziecku stempelek i zaprasza na prom.

- **Zabawa ruchowa: „Start promu kosmicznego”⁴**

Kiedy prom kosmiczny jest już gotowy, dzieci wchodzą do środka lub ustawiają się obok niego. Osoba dorosła przypomina, że przed lotem każdy astronauta zajmuje miejsce i zapina pasy. Dzieci siadają, wyciągają ręce do przodu i pokazują, jak zapinają pasy lub przekładają przez siebie szarfę. Następnie prowadzący zajęcia rozpoczyna głośne odliczanie: pięć, cztery, trzy, dwa, jeden, a dzieci powtarzają. Na hasło: „Start!” dzieci powoli wstają, unoszą ręce wysoko i wspinają się na palce, jakby statek kosmiczny unosił się coraz wyżej. Dorosły mówi, że statek przelatuje przez chmury, leci wysoko nad Ziemią i zbliża się do gwiazd. Na hasło: „Ładujemy!” dzieci powoli przykucają i zatrzymują się w wyznaczonym miejscu.

- **Zabawa tematyczna: „Kosmiczna misja”**

Dorosły oznajmia dzieciom, że statek kosmiczny doleciał już na nieznaną planetę i teraz zaczyna się krótka misja badawcza.

Na podłodze przygotowany jest prosty tor z poduszek, obręczy i liny. Dzieci kolejno wyruszają na wyprawę. Przechodzą ostrożnie po wyznaczonej trasie, przechodzą przez obręcze, omijają kosmiczne przeszkody, na przykład pachołki owinięte folią, a następnie zbierają skały z powierzchni planety, czyli piłeczki owinięte folią aluminiową.

- **Zabawa sensoryczna: „Kosmiczna ścieżka”**

Osoba dorosła przygotowuje na podłodze ścieżkę sensoryczną z różnych materiałów: gąbek, czystego wkładu do mopa z mikrofibry, tacki z kaszą manną, pojemnika z wodą, płatków owsianych oraz arkusza papieru posypanego brokatem. Prowadzący zajęcia mówi dzieciom, że jest to spacer po niezwyklej planecie. Dzieci zdejmują buty i kolejno przechodzą bosy po ścieżce.

- **Zabawa ruchowa: „Spacer kosmiczny”**

Na podłodze osoba dorosła przykleja długą linię z kolorowej taśmy. Prowadzący zajęcia mówi dzieciom, że jest to wąska ścieżka na obcej planecie, po której trzeba przejść bardzo ostrożnie, aby wrócić do promu kosmicznego. Dzieci kolejno ustawiają się na początku trasy i przechodzą po linii pojedynczo, stawiając stopę za stopą. Dorosły przypomina, aby iść powoli, patrzeć pod nogi i nie schodzić ze ścieżki.

⁴ Rakieta – Wujek Ogórek, <https://www.youtube.com/watch?v=3c6fJr2lOZs>, Śpiewające Brzdące – Kosmiczna podróż, <https://youtu.be/kt0bKJUG3kc>

- **Zabawa manipulacyjna: „Panel sterowania”**

Osoba dorosła przygotowuje duży karton, do którego przymocowuje zakrętki, duże guziki, kolorowe kartoniki oraz zaznacza miejsce na kluczyk w postaci małego otworu. Prowadzący zajęcia wyjaśnia dzieciom, że jest to panel sterowania w statku kosmicznym. Dzieci kolejno podchodzą do kartonu i naciskają wskazane elementy w takiej kolejności, jaką podaje dorosły, na przykład: czerwony przycisk, niebieski przycisk, zakrętka, kluczyk.

- **Zabawa badawcza: „Prom kosmiczny”**

Osoba dorosła przygotowuje dwa stabilne miejsca, na przykład dwa krzesła, między którymi rozciąga sznurek. Na sznurek nawleczona jest wcześniej słomka, a do niej przyklejony nadmuchany balon ozdobiony tak, aby przypominał prom kosmiczny (np. ilustracją, rysunek markerem). Prowadzący zajęcia wyjaśnia dzieciom, że za chwilę sprawdzą, czy prom kosmiczny potrafi sam przelecieć po wyznaczonej trasie. Osoba dorosła pokazuje, że w balonie znajduje się powietrze. Następnie puszcza końcówkę balona, a dzieci obserwują, jak uchodzące powietrze wprawia prom w ruch i przesuwa go po sznurku do przodu.

W drugiej wersji zabawy dorosły przygotowuje balon w taki sam sposób, ale jego zawiązaną końcówkę zaciska klamerką. Dzieci przesuwiają balon z klamerką z punktu startu do punktu końcowego.

- **Zabawa plastyczna: „Rakieta w kosmosie”**

Dzieci malują kartkę farbami na niebiesko, granatowo, fioletowo i różowo, tworząc kosmiczne tło. Następnie posypują pracę brokatem. Gotowe kartki odkładają do wyschnięcia. W tym czasie dzieci wyklejają szablon rakiety plasteliną. W okienku rakiety dorosły przykleja zdjęcie głowy dziecka. Na końcu prowadzący zajęcia przykleja gotową rakietę do wyschniętej kartki z kosmosem.

EDULISIA

„Kosmiczne zabawy”

Cel główny: Kształtowanie zainteresowania przestrzenią kosmiczną; rozwijanie ciekawości poznawczej.

Cele szczegółowe – dziecko:

- Słucha zagadek o kosmosie,
- Tworzy pracę inspirowaną galaktyką,
- Odbija farbę za pomocą gąbek,
- Obserwuje zmian zachodzące na powierzchni mleka,
- Porusza się po sali i omija przeszkody,
- Odnajduje ukryte elementy,
- Ozdabia dużą kolorowaną,
- Układa puzzle i nazywa wybrane elementy.

Proponowane aktywności do zrealizowania w ciągu dnia:

- **Zabawa dydaktyczna: „Zagadki o kosmosie”** – dzieci rozwiązują zagadki tekstowe, wskazują na odpowiedni obrazek
- **Zabawa sensoryczna: „Galaktyka w słoiku”**

Osoba dorosła przygotowuje przezroczyste słoiki, watę, kolorową wodę oraz brokat. Następnie razem z dziećmi układa w słoiku warstwę waty, delikatnie wlewa odrobinę zabarwionej wody i dosypuje trochę brokatu.

- **Zabawa plastyczna: „Galaktyka malowana gąbką”**

Dorosły przygotowuje czarne kartki, kawałki gąbki oraz farby w kolorach niebieskim i fioletowym. Dzieci odbijają farbę na kartce za pomocą gąbki, tworząc kolorowe plamy przypominające galaktykę. Następnie dorosły pokazuje szczoteczkę zamoczoną w białej farbie i rozpryskuje na kartkach drobne kropki, które wyglądają jak gwiazdy.

- **Zabawa ruchowa: „Omijamy planety”**

Osoba dorosła rozkłada na podłodze obręcze, poduszki lub kolorowe koła, które będą symbolicznymi planetami. Dzieci poruszają się ostrożnie po sali między planetami, starając się ich nie dotknąć i uważnie omijać kosmiczne przeszkody.

- **Zabawa badawcza: „Malowanie na mleku”**

Prowadzący przygotowuje tacki z mlekiem, barwniki w kilku kolorach, patyczki higieniczne z płynem do mycia naczyń. Dzieci obserwują, jak na powierzchni mleka pojawiają się kolorowe krople. Dorosły dodaje po kilka kropli różnych kolorów, a następnie chętne dzieci dotykają powierzchni mleka patyczkiem z niewielką ilością płynu do naczyń.

- **Zabawa ruchowa: „Szukamy gwiazd”**

Dorosły ukrywa w różnych miejscach sali papierowe gwiazdki. Zadaniem dzieci jest odnaleźć ukryte gwiazdki.

- **Kolorowanka XL – szablon: „Kosmos”**

Osoba dorosła rozkłada przed dziećmi dużą kolorowankę, a dzieci wspólnie ozdabiają wybrane elementy ilustracji.

- **Zabawa dydaktyczna: „Kosmiczne puzzle”**

Osoba dorosła przygotowuje puzzle z motywem kosmosu. Dzieci oglądają elementy, próbują dopasować części i wspólnie układają obrazki. Dorosły pomaga dzieciom odnaleźć pasujące fragmenty i zachęca do uważnego przyglądania się obrazkom.

EDULISIA

Tydzień 2 „Poznajemy zawody”

W czasie drugiego tygodnia dzieci poznają wybrane zawody bliskie ich codziennym doświadczeniom i najbliższemu otoczeniu. Dzieci przyglądają się pracy strażaka, lekarza, fryzjera, piekarza oraz kierowcy autobusu, poznając ich podstawowe obowiązki, narzędzia pracy i sytuacje, w których można spotkać te osoby. Tematyka tygodnia pomaga dzieciom lepiej rozumieć świat dorosłych oraz zauważać, że różne zawody są potrzebne ludziom w codziennym życiu.

Tydzień sprzyja również oswajaniu dzieci z sytuacjami, które mogą budzić emocje lub niepewność, takimi jak wizyta u lekarza, przejazd autobusem czy obserwowanie akcji straży pożarnej. Dzieci poznają te sytuacje w bezpiecznej, zabawowej formie, co pomaga budować poczucie bezpieczeństwa i zaufania wobec osób wykonujących ważne społecznie zawody. Jednocześnie uczą się, że praca dorosłych polega na pomaganiu innym, dbaniu o bezpieczeństwo, zdrowie, porządek i codzienne potrzeby ludzi.

Warto przygotować w sali kącik z zawodami, w którym znajdą się ilustracje przedstawiające poszczególne profesje, elementy stroju i wyposażenia, rekwizyty do zabaw tematycznych oraz materiały do działań plastycznych i sensorycznych. Dobrym uzupełnieniem tygodnia będą także książeczki, fotografie, pojazdy zabawkowe, akcesoria lekarskie, fryzjerskie, piekarskie i transportowe, dzięki którym dzieci będą mogły swobodnie odtwarzać poznane sytuacje w codziennej zabawie.

Stałe elementy w ciągu dnia:

- Oglądanie ilustracji, książeczek i fotografii przedstawiających różne zawody oraz przedmioty potrzebne w ich pracy.
- Rozmowy kierowane o czynnościach wykonywanych przez dorosłych i sytuacjach, w których dzieci spotykają strażaka, lekarza, fryzjera, piekarza i kierowcę autobusu.
- Zabawy swobodne w kącikach zainteresowań, szczególnie w kąciku tematycznym związanym z poznawanym zawodem.
- Utrwalanie piosenek, rymowanek, zagadek i krótkich wierszyków związanych z zawodami.
- Zabawy naśladowcze i ruchowe inspirowane czynnościami wykonywanymi w pracy przez osoby dorosłe.
- Spacer w najbliższej okolicy połączone z obserwowaniem pojazdów, budynków usługowych i miejsc pracy: piekarnia, przystanek autobusowy, gabinet, salon fryzjerski, remiza strażacka.
- Podejmowanie zabaw tematycznych z wykorzystaniem rekwizytów i materiałów związanych z omawianym zawodem.
- Porządkowanie sali po zakończonej zabawie i odkładanie rekwizytów na miejsce.

„Strażak”

Cel główny: Poznawanie zawodu strażaka oraz rozwijanie wiedzy o jego pracy i działaniach ratunkowych.

Cele szczegółowe – dziecko:

- Wie, że strażak pomaga ludziom i zwierzętom,
- Nazywa wybrane elementy wyposażenia,
- Rozpoznaje strażaka na ilustracji,
- Wciela się w rolę strażaka,
- Reaguje ruchem na sygnał dźwiękowy,
- Pokonuje wyznaczoną trasę,
- Porusza się w rytm muzyki,
- Manipuluje wstążką lub paskiem bibuły,
- Myje figurki zwierząt,
- Wykonuje pracę plastyczną,
- Wykorzystuje farbę, bibułę lub plastelinę do wykonania zadania,
- Utrwała numer alarmowy 112.

Proponowane aktywności do zrealizowania w ciągu dnia:

- **Rozmowa kierowana: „Co robi strażak?”**

Osoba dorosła pokazuje dzieciom ilustrację strażaka oraz karty przedstawiające jego wyposażenie: wąż, samochód pożarniczy, hydrant, gaśnica, odzież ochronna, topór, maska i drabina. Dzieci oglądają obrazki, wskazują próbują nazwać elementy na kartach. Dorosły czyta zagadkę o strażaku, a po odgadnięciu hasła prowadzący zajęcia porządkuje wypowiedzi dzieci i wyjaśnia, że strażak gasi pożary, pomaga ludziom w niebezpiecznych sytuacjach, wyjeżdża do wypadków i ratuje zwierzęta.

- **Zabawa muzyczno-ruchowa: „Strażak”⁵**

⁵ Strażak – W Podskokach, <https://youtu.be/BKAw3y1HKuE>

- **Swobodny taniec z niebieskimi wstążkami lub paskami bibuły do piosenki: „Jedzie Straż Pożarna”⁶**
- **Zabawa tematyczna: „Wóz strażacki”**

Dorosły ustawia w sali krzesła jedno za drugim lub wyznacza z klocków i obręczy miejsce, które będzie wozem strażackim, a dzieci zajmują miejsca i zamieniają się w strażaków jadących do akcji (kotek utknął na drzewie, pożar domu, drzewo na drodze).

- **Zabawa ruchowa: „Strażacy biegną do akcji”**

Prowadzący zajęcia wyznacza w sali prostą trasę. Po jednej stronie ustawia wóz strażacki z krzesł lub obręczy, a po drugiej miejsce akcji oznaczone ilustracją płomieni. Dzieci ustawiają się przy wozie, a dorosły wyjaśnia, że na dźwięk dzwoneczka strażacy ruszają do pożaru, omijają po drodze przeszkody i biegną do celu. Dzieci kolejno pokonują trasę, zatrzymują się przy ilustracji ognia i przyskają ją wodą ze spryskiwaczy.

- **Zabawa ruchowa: „Wspinamy się po drabinie i gasimy pożar”**

Osoba dorosła rozkłada na dywanie drabinę treningową do ćwiczeń, pasków papieru albo szarf. Obok przygotowuje niebieskie piłeczki i woreczki gimnastyczne. Dzieci ustawiają się jedno za drugim, podchodzą do drabiny i stawiają nogi między szczeblami lub na kolejnych polach, jakby wspinały się coraz wyżej. Zatrzymują się na końcu drabiny i rzucają przedmiotem do wyznaczonego miejsca, w celu ugaszenia ognia.

- **Zabawa ruchowa: „Gasimy pożar”**

Osoba dorosła przygotowuje na placu zabaw dom z kartonu z wyciętymi oknami. Od wewnętrznej strony umieszcza paski czerwonej, pomarańczowej i żółtej bibuły, które przypominają ogień. Dzieci kolejno ustawiają się w wyznaczonym miejscu i próbują trafić woreczkiem do okna, aby „ugaszyć” pożar.

- **Zabawa ruchowa: „Przechodzimy nad ogniem”**

Dorosły przygotowuje ławeczkę gimnastyczną, a pod nią układa czerwone, pomarańczowe i żółte kawałki bibuły lub materiału (płomienie). Dzieci kolejno przechodzą po ławeczce, starając się utrzymać równowagę i ostrożnie dotrzeć na drugą stronę.

⁶ Jedzie Straż Pożarna – Śpiewające Brzdące, <https://youtu.be/M6WVB7CV44I>

- **Zabawa sensoryczna: „Akcja ratunkowa”**

Osoba dorosła przygotowuje małe figurki zwierząt pokryte zaschniętą masą z mąki i czerwonego barwnika, a następnie pokazuje je dzieciom i wyjaśnia, że po trudnej akcji ratunkowej zwierzątka są bardzo zabrudzone i potrzebują pomocy strażaków. Dorosły zaprasza dzieci do mycia zwierzątek w miskach z wodą.

- **Zabawa plastyczno-techniczna: „Gasimy pożar”**

Osoba dorosła rozdaje dzieciom ilustrację z płonącym drzewem z zestawu materiałów, a na stolikach przygotowuje niebieską farbę, plastelinę lub paski bibuły, które będą oznaczały wodę. Dzieci oglądają ilustrację, wskazują ogień i słuchają krótkiego wyjaśnienia dorosłego, że zadaniem strażaków jest szybko ugasić pożar, aby ochronić drzewo. Prowadzący zajęcia pokazuje, jak można zamalować płomień niebieską farbą, dokleić na nie kawałki bibuły albo przycisnąć niebieską plastelinę, a dzieci wybierają materiał i wykonują zadanie na swojej karcie. Na zakończenie dzieci oglądają swoje prace, porównują, gdzie ogień został już ugaszony i odkładają karty do wyschnięcia w wyznaczone miejsce.

- **Zabawa na świeżym powietrzu: „Ogień!”**

Dorosły rysuje czerwoną kredą na chodniku płomień oraz miejsca, przy których pojawił się pożar, na przykład drzewo, dom i łąkę, a następnie pokazuje dzieciom, gdzie trzeba będzie ruszyć do akcji. Osoba dorosła rozdaje spryskiwacze z wodą lub gąbki i wyjaśnia, że zadaniem dzieci będzie ugaszenie wszystkich narysowanych płomieni.

- **Zabawa plastyczna – kolorowanka XL: „Straż pożarna”** – ozdabianie szablonu z wozem strażackim, utrwalanie numeru alarmowego 112

EDULISIA

„Lekarz”

Cel główny: Rozwijanie zainteresowania dzieci zawodem lekarza oraz osvajanie z wizytą w gabinecie lekarskim.

Cele szczegółowe – dziecko:

- Rozpoznaje lekarza na ilustracji,
- Nazywa wybrane przedmioty związane z pracą lekarza,
- Wskazuje i nazywa wybrane części ciała,
- Słucha piosenek o tematyce zdrowotnej,
- Wciela się w rolę podczas zabawy tematycznej,
- Rozpoznaje wybrane objawy choroby,
- Reaguje ruchem na ustalony sygnał,
- Uczy się czekać na swoją kolej,
- Określa, co jest ciepłe, a co zimne,
- Podejmuje próby dmuchania nosem w chusteczkę higieniczną.

Proponowane aktywności do zrealizowania w ciągu dnia:

- **Rozmowa kierowana: „Kim jest lekarz?”**

Osoba dorosła pokazuje dzieciom ilustrację lekarza oraz karty z przedmiotami: stetoskop, termometr, ciśnieniomierz, leki, maseczka ochronna, recepta, karetka pogotowia ratunkowego i szpatułka laryngologiczna. Dzieci oglądają obrazki, wskazują je i próbują nazwać elementy na kartach. Dorosły czyta zagadkę o lekarzu, a po odgadnięciu hasła prowadzący zajęcia porządkuje wypowiedzi dzieci i wyjaśnia, że lekarz bada dzieci i dorosłych, sprawdza, co im dolega, osłuchuje, mierzy temperaturę oraz pomaga wrócić do zdrowia.

- **Słuchanie piosenki z repertuaru dziecięcego, wskazywanie wybranych części ciała: „Chory miś”⁷**

⁷ Chory miś – Muzyczna Rodzina, https://www.youtube.com/watch?v=jegx6vRvP_Y

- **Zapoznanie z tekstem literackim: „Chory kotek” – Stanisław Jachowicz⁸**

Pan kotek był chory i leżał w łóżeczku.
 I przyszedł pan doktor: „Jak się masz, koteczku?!”
 „Źle bardzo...” - i łapkę wyciągnął do niego.
 Wziął za puls pan doktor poważnie chorego,
 I dziwy mu prawi: „Zanadto się jadło,
 Co gorsza, nie myszki, lecz szynki i sadło;
 Źle bardzo... gorączka! Źle bardzo, koteczku!
 Oj długo ty, długo poleżysz w łóżeczku,
 I nic jeść nie będziesz, kleiczek i basta:
 Broń Boże kiełbaski, słoninki lub ciasta!”
 „A myszki nie można? - zapyta koteczek –
 Lub z ptaszka małego choć z parę udeczek?”
 „Broń Boże! Pijawki i dieta ścisła!
 Od tego pomyślność w leczeniu zawisła”.

I leżał koteczek; kiełbaski i kiszki
 Nietknięte, z daleka pachniały mu myszki.
 Patrzcie, jak złe łakomstwo! Kotek przebrał miarę;
 Musiał więc nieboraczek srogą ponieść karę.
 Tak się i z wami dziateczki stać może;
 Od łakomstwa strzeż was Boże!

Pytania do tekstu:

- O jakim zwierzęciu jest mowa w wierszu?
- Do kogo poszedł kotek?
- Czy kotek czuł się dobrze?
- Jakie objawy miał kotek?
- Dlaczego kotek był chory?

- **Słuchanie piosenki z repertuaru dziecięcego: „Apsik!”⁹, „Lekarz”¹⁰**
- **Zabawa tematyczna: „Gabinet dla maskotki”**

Dorosły przygotowuje w kąciu tematycznym mały gabinet lekarski z biurkiem, krzeselkiem dla pacjenta i pudełkiem z podstawowymi akcesoriami: plasterkami, bandażami, termometrem, stetoskopem i receptami. Dzieci wcielają się w rolę lekarza, pacjenta i osoby pomagającej, badają misie i lalki, mierzą temperaturę, osłuchują, zakładają plaster lub bandaż i wypisują receptę. Prowadzący zajęcia podsuwa krótkie sytuacje, np. „Miś kaszle”, „Lalka boli kolano” albo „Pacjent ma gorączkę”, a dzieci zamieniają się rolami i odgrywają scenki.

- **Zabawa dydaktyczna: „Jak wydmuchać nos?”**

Dorosły pokazuje dzieciom chusteczkę higieniczną i pyta dzieci, co należy zrobić, kiedy mamy katar. Dorosły krok po kroku pokazuje, jak przyłożyć chusteczkę do nosa, zamknąć buzię, delikatnie dmuchnąć nosem, a potem wyrzucić chusteczkę do kosza.

⁸ Chory kotek – Stanisław Jachowicz, SZERSZEŃ, <https://youtu.be/UsbCF5tHQYo>

⁹ Apsik – Rossne!, <https://youtu.be/VzLeOUXS63k>

¹⁰ Lekarz – HeyKids, https://youtu.be/5IKCaQ9_TZU

- **Zabawa dydaktyczna: „Co jest potrzebne lekarzowi?”**

Dorosły układa na dywanie różne przedmioty, wśród których znajdują się zarówno akcesoria lekarza, jak i rzeczy niezwiązane z jego pracą. Dzieci kolejno wybierają po jednym przedmiocie, oglądają go i decydują, czy pasuje do pracy lekarza. Jeśli tak, odkładają go do torby lekarskiej albo obok ilustracji, a jeśli nie, odkładają na bok.

- **Zabawa dydaktyczna: „Jakie objawy mają dzieci?”**

Osoba dorosła pokazuje dzieciom planszę z chorymi dziećmi i prosi, aby uważnie przyjrzały się ilustracjom, a następnie opowiedziały, co widzą. Dzieci wskazują objawy choroby, a dorosły porządkuje ich wypowiedzi i dopowiada, że gdy źle się czujemy, trzeba powiedzieć o tym opiekunowi lub rodzicowi. Prowadzący zajęcia kieruje uwagę dzieci na obrazki stetoskopu, leków i łóżka, pyta, co może pomóc chorej osobie. Na zakończenie dzieci wspólnie ustalają, że chora osoba tylko zostaje w domu, aby odpocząć i nie zarażać innych.

- **Zabawa ruchowa: „Chorzy i zdrowi”**

Osoba dorosła pokazuje dzieciom dwa kartoniki w kolorze: czerwony i zielony, wyjaśniając, że czerwony oznacza osobę chorą, a zielony osobę zdrową. Gdy dorosły pokazuje zielony kolor, dzieci poruszają się energicznie po sali, a gdy pokazuje czerwony, zatrzymują się, kucają albo kładą się i pokazują, że odpoczywają.

- **Zabawa tematyczna: „Poczekalnia u lekarza”**

Osoba dorosła ustawia kilka krzesełek obok siebie, tworząc poczekalnię. Każde dziecko losuje swój znaczek i siada na miejscu w poczekalni. Prowadzący zajęcia lub inne dziecko woła pacjentów według znaczków: „Do gabinetu zapraszam pacjenta z zielonym serduszkim”. Dzieci uczą się czekać na swoją kolej i przechodzić do gabinetu, gdy zostaną wywołane.

- **Zabawa badawcza: „Ciepłe–zimne okłady”**

Osoba dorosła przygotowuje termofor, kompres i woreczki z lodem, a dzieci kolejno dotykają przedmiotów, sprawdzają, które są ciepłe, a które zimne, i opisują swoje odczucia. Dorosły wyjaśnia, że takie okłady pomagają, gdy coś boli albo gdy trzeba schłodzić lub ogrzać ciało.

„Fryzjer”

Cel główny: Rozwijanie zainteresowania dzieci zawodem fryzjera oraz kształtowanie wiedzy o pielęgnacji włosów.

Cele szczegółowe – dziecko:

- Wie, czym zajmuje się fryzjer,
- Rozpoznaje i nazywa wybrane akcesoria fryzjerskie,
- Uczestniczy w zabawie tematycznej,
- Naśladuje czynności wykonywane w salonie fryzjerskim,
- Reaguje ruchem na ustalony sygnał,
- Rozwija motorykę małą,
- Porównuje wygląd i właściwości makaronu,
- Wykonuje proste działania plastyczne i sensoryczne,
- Tworzy fryzury według własnego pomysłu,
- Rysuje po śladzie proste wzory,
- Myje włosy lalce, czesze lalkę,
- Przygląda się swojemu odbiciu w lustrze,
- Wskazuje wybrane części głowy i fryzury.

Proponowane aktywności do zrealizowania w ciągu dnia:

- **Zabawa dydaktyczna: „Co robi fryzjer?”**

Osoba dorosła pokazuje dzieciom ilustrację fryzjera oraz karty z jego akcesoriami. Dzieci oglądają obrazki, wskazują i próbują nazwać elementy na kartach. Dorosły czyta zagadkę o fryzjerze, a po odgadnięciu hasła prowadzący zajęcia porządkuje wypowiedzi dzieci i wyjaśnia, że fryzjer obcina, czesze, suszy i układa włosy.

- **Słuchanie piosenki z repertuaru dziecięcego: „Fruzia u Fryzjera”¹¹, „Wizyta u Fryzjera”¹²**
- **Zabawa tematyczna: „Salon fryzjerski”**

W kąciку tematycznym osoba dorosła przygotowuje mały salon fryzjerski z fotelem, lusterkiem oraz przyborami takimi jak grzebień, szczotki, peleryna i suszarka. Dzieci korzystają z lalek, główki fryzjerskiej albo kartonowej głowy z włosami z włóczki i wcielają się w role fryzjera oraz klienta. Jedno dziecko sadza klienta na fotelu, zakłada pelerynę, czesze włosy, suszy je, układa fryzurę albo przypina spinki.

- **Zabawa ruchowa: „Zapraszam na fotel”**

W sali ustawione są krzeselka lub obręcze, które symbolizują fotele fryzjerskie. Dzieci poruszają się po sali przy muzyce lub na sygnał tamburyna. Kiedy osoba dorosła woła: „Zapraszam na fotel”, dzieci szybko szukają wolnego miejsca i siadają. Po chwili prowadzący zajęcia mówi, jaką usługę wykonuje fryzjer: „Czeszemy włosy”, „Suszymy włosy”, „Obcinamy włosy”. Dzieci ilustrują te czynności ruchem, siedząc na swoich miejscach, a następnie znów wstają i poruszają się po sali.

- **Zabawa manipulacyjna: „Obcinamy włosy”**

Osoba dorosła przygotowuje paski papieru, sznurki, cienkie paski bibuły, słomki albo ugotowany makaron. Dzieci otrzymują nożyczki i obserwują, jak można bezpiecznie ciąć przygotowany materiał. Następnie przycinają „włosy” lalce z papieru albo kartonowej głowie.

- **Zabawa manipulacyjna: „Pora na fryzurę”**

Dzieci oglądają por z bliska i zwracają uwagę na jego korzenie, które przypominają włosy. Osoba dorosła obcina końcówkę pora z korzeniami, dokleja oczy i przygotowuje śmieszna postać, a dzieci farbują „włosy” na wybrany kolor. Następnie dzieci ostrożnie przycinają korzenie nożyczkami, nadając porowi własną fryzurę.

- **Zabawa plastyczna: „Malowanie porem”**

Osoba dorosła przygotowuje szablon głowy oraz kawałki pora, które posłużą dzieciom jako nietypowe stemple i elementy do ozdabiania pracy. Dzieci maczają por w farbie i odbijają go na szablonie, tworząc włosy, grzywkę, brodę albo wasy według

¹¹ Fruzia u fryzjera – Fruziaki, https://youtu.be/_hmbzJb4BHc

¹² Wizyta u fryzjera – Little Baby Bum, <https://youtu.be/OUdVg9chMEM>

własnego pomysłu. Prowadzący zajęcia zachęca dzieci do obserwowania śladów, jakie zostawia warzywo i do porównywania powstałych fryzur. Na zakończenie dzieci oglądają swoje prace i wskazują, jakie fryzury udało im się stworzyć.

- **Karta pracy – grafomotoryka: „Fryzury”**

Dzieci rysują po śladzie na kartach przedstawiających różne fryzury, prowadząc kredkę po falach, kreskach i zygzakach.

Dzieci ozdabiają szablony, dorysowując włosy według własnego pomysłu. Dorosły może przygotować także zalaminowane karty, dzięki czemu dzieci mogą rysować po nich markerem suchociernym i wielokrotnie powtarzać ćwiczenie.

- **Zabawa manipulacyjna: „Makaronowe fryzurki”**

Dzieci układają na szablonie z głową kawałki makaronu, tworząc zabawne fryzury. Osoba dorosła zachęca dzieci do przyglądania się powstałym kompozycjom, porównywania ich i opowiadania, do kogo mogłyby pasować takie fryzury. Do zabawy można wykorzystać zarówno makaron surowy, jak i ugotowany, dzięki czemu dzieci poznają różne faktury i sprawdzają, czym się od siebie różnią. Ugotowany makaron dzieci mogą dodatkowo ciąć nożyczkami, a suchy wciskać w masę plastyczną lub plastelinę rozłożoną na szablonie.

- **Zabawa naśladowcza z wierszykiem, improwizacje ruchowe: „Wizyta u fryzjera” – Edulisia**

Dotknijcie swych włosów – ale nowina! Długa się robi nasza czupryna.

Umówiona wizyta, nie ma co zwlekać, fryzjer nie może na nas tyle czekać!

Idziemy rażno: tup, tup, tup, zrobimy krok przez salonu próg.

Czekamy na swoją kolej: jeden... dwa... trzy... Zmienia się fryzury, zmienimy się my!

Woda już kapie: kap, kap, kap, fryzjer szampon nakłada i o czystą głowę zadba.

Słysząc szum wody: szu, szu, szu, splukuje pianę, ja lubię ciepłą wodę.

Ciepłym powietrzem dmucha w uszy: szszszsz... niech lepiej włosy wysuszy!

Nożyczki w ruch i na bok strach: ciach, ciach, ciach, ciach!

Gotowe! Piękne w lustrze moje odbicie, Fryzjer zadbał o moje włosy należyciel!

- **Zabawa wyciszająca: „Lusterko”** – dzieci oglądają w lusterku swoje fryzury i opowiadają, co widzą

„Piekarz”

Cel główny: Poszerzanie wiedzy dzieci na temat pracy piekarza oraz powstanie chleba.

Cele szczegółowe – dziecko:

- Nazywa wybrane elementy związane z pracą piekarza,
- Reaguje na muzykę i słowa piosenki,
- Uczestniczy w zabawie ruchowej ze śpiewem,
- Poznaje etapy powstania chleba,
- Rozwija sprawność dłoni i palców,
- Utrwala słownictwo związane z piekarnią,
- Porównuje konsystencję suche i mokrej mąki,
- Przelicza elementy w wybranym zakresie,
- Porównuje ciężar przedmiotów,
- Rozwija sprawność ruchową,
- Wskazuje identyczne obrazki.

Proponowane aktywności do zrealizowania w ciągu dnia:

- **Rozmowa kierowana: „Co robi piekarz?”**

Osoba dorosła pokazuje dzieciom ilustrację piekarza oraz plansze przedstawiające mąkę, chleb, piec, czapkę, blachę do pieczenia, fartuch, drożdże i surowe ciasto. Dzieci oglądają obrazki, wskazują wybrane elementy i próbują nazwać to, czego piekarz potrzebuje do swojej pracy. Dorosły porządkuje wypowiedzi dzieci i wyjaśnia, że piekarz przygotowuje ciasto, wkłada je do pieca i piecze chleb oraz bułki, które potem trafiają do sklepu.

- **Słuchanie piosenki z repertuaru dziecięcego: „Chleb”¹³**

¹³ Chleb – Mały Wielki Muzyk, https://youtu.be/kTa_iji7_Bc

- **Śpiewanie piosenki z repertuaru dziecięcego: „Hej piekarzu!”¹⁴**
- **Zabawa muzyczno-ruchowa: „Mało nas do pieczenia chleba”¹⁵**

Dzieci łapią się za ręce i tańczą w kole, śpiewając: „Mało nas, mało nas do pieczenia chleba, tylko nam, tylko nam Ciebie tu potrzeba”. Wskazane dziecko wchodzi do środka małego koła. Zabawa trwa, aż większość dzieci znajdzie się w środku. Gdy koło jest już bardzo duże, można śpiewać zwrotkę odwrotną: „Dużo nas, dużo nas... Ciebie tu nie trzeba” i kolejno wypuszczać dzieci.

- **Zabawa manipulacyjna: „Ugniatamy ciasto”**

Dorosły przygotowuje masę solną i rozdaje dzieciom niewielkie porcje do samodzielnego działania przy stoliku. Dzieci ugniatają masę, rozciągają ją, naciskają, wałkują i dzielą na mniejsze kawałki, sprawdzając, jak zmienia się pod naciskiem dłoni.

- **Zabawa sensoryczna: „Mąka na tacy”**

Osoba dorosła przygotowuje tace lub płaskie pojemniki wysypane cienką warstwą mąki. Dzieci rysują na mące linie, przesypują mąkę przez sitko, przekładają je do pojemniczka za pomocą łyżki, szukają ukrytych elementów.

- **Zabawa kulinarna: „Pieczemy chleb”**

Osoba dorosła pokazuje dzieciom produkty potrzebne do przygotowania ciasta: mąkę, wodę, drożdże, sól oraz opcjonalnie różne ziarna. Dzieci oglądają składniki z bliska, dotykają opakowań, wachają mąkę lub ziarna i próbują wskazać, co może być potrzebne do upieczenia chleba. Dorosły porządkuje wypowiedzi dzieci i wyjaśnia w prosty sposób, że piekarz miesza składniki, wyrabia ciasto, czeka, aż wyrośnie, a potem wkłada je do pieca. Następnie dorosły zaprasza dzieci do wspólnego pieczenia chleba.

- **Zabawa tematyczna: „Piekarnia”**

W kąciку tematycznym osoba dorosła przygotowuje piekarnię, ustawiając stolik jako ladę, tace, pudełka jako piec, a obok układa bułki i chleby z masy solnej lub zabawkowe wypieki. Dzieci wcielają się w role piekarza-sprzedawcy oraz klientów, naśladując codzienne czynności wykonywane w piekarni. Dorosły podsuwa krótkie sytuacje do odegrania, na przykład: „Trzeba upiec świeży chleb”, „Klient prosi o dwie bułki”, „Piekarz wyrabia ciasto”, „Bochenki są już gotowe i trzeba je ułożyć na tacy”.

¹⁴ Hej piekarzu! – Zgadywanki TV, <https://youtu.be/qB5BCeTHOcg>

¹⁵ Mało nas do pieczenia chleba – eMISIE, <https://youtu.be/LbOzIMybQNA>

- **Zabawa badawcza: „Co dzieje się z mąką?”**

Osoba dorosła przygotowuje miseczkę z mąką i niewielką ilość wody. Dzieci obserwują, co dzieje się z mąką, gdy zostaje wymieszana z wodą. Najpierw dotykają suchej mąki, potem patrzą, jak zmienia się jej konsystencja po zamieszaniu. Dzieci eksperymentują dodając różną ilość wody, ciepłą lub zimną.

- **Zabawa matematyczna: „Liczymy bułeczki”**

Dorosły rozkłada na dywanie papierowe bułeczki, żółte klocki oraz dwie tace. Na jednej tacy układa określoną liczbę żółtych klocków, a zadaniem dziecka jest ułożenie na drugiej tacy takiej samej liczby bułeczek.

- **Zabawa matematyczna: „Ważymy bułki”**

Osoba dorosła przygotowuje wagę szalkową oraz różne rodzaje pieczywa lub ich modele. Dzieci układają wypieki na szalkach i obserwują, które z nich są cięższe, a które lżejsze. Mogą również sprawdzać, ile małych bułek potrzeba, aby zrównały się wagą z jednym większym wypiekiem.

- **Zabawa ruchowa:**

- „Do pieca!” – dzieci wcielają się w piekarzy i niosą na małych tackach swoje „wypieki” do pieca. Poruszają się po wyznaczonej trasie, starając się nie upuścić elementów.

- „Bułki do koszyka” – na dywanie rozłożone są papierowe bułeczki. Zadaniem dzieci jest zebrać jak najwięcej elementów w określonym czasie i przenieść do koszyka.

- „Ciasto rośnie” – dzieci zamieniają się w ciasto, które powoli „rośnie”, kucają i stopniowo prostują się, unoszą ręce i stają na palcach.

- „Bochenki” – dzieci przenoszą kromki chleba. Na dwóch końcach laski gimnastycznej przymocowane są papierowe talerzyki, a na nich po jednej kromce chleba.

- **Karta pracy – połącz w pary: „Pieczywo”** – zadaniem dzieci jest połączenie lub wskazanie identycznych obrazków

„Kierowca autobusu”

Cel główny: Poznawanie zawodu kierowcy oraz rozwijanie wiedzy o podróżowaniu autobusem.

Cele szczegółowe – dziecko:

- Poznaje czynności wykonywane przez kierowcę autobusu,
- Odgrywa proste sytuacje z życia codziennego,
- Reaguje ruchem na ustalone hasła i sygnały,
- Porusza się po sali zgodnie z poleceniem,
- Ilustruje ruchem treść piosenki o autobusie,
- Naśladuje ruchy kierownicy autobusu,
- Przelicza obrazki autobusów i kół,
- Dobiera kolory kół do autobusów,
- Przelicza ilość pasażerów w autobusie,
- Składa obrazek z 3 elementów w całość.

Proponowane aktywności do zrealizowania w ciągu dnia:

- **Rozmowa kierowana: „Co robi kierowca autobusu?”**

Osoba dorosła pokazuje dzieciom ilustrację kierowcy autobusu oraz plansze przedstawiające elementy związane z jego pracą. Dzieci oglądają obrazki, wskazują wybrane elementy i próbują nazwać to, co jest potrzebne podczas jazdy autobusem. Osoba dorosła porządkuje wypowiedzi dzieci i wyjaśnia, że kierowca autobusu prowadzi pojazd, zatrzymuje się na przystankach, dba o bezpieczeństwo pasażerów w czasie podróży.

- **Zabawa ruchowa: „Czerwone-zielone”**

Dorosły pokazuje dzieciom dwie kartki w kolorze czerwonym i zielonym lub lizak policjanta. Dzieci poruszają się swobodnie po sali. Na kolor czerwony – zatrzymują się, na kolor zielony – ruszają dalej.

- **Zabawa muzyczno-ruchowa: „Koła autobusu kręcą się”¹⁶**
- **Puzzle: „Na przystanku”** – układanie 3-elementowych puzzli w całość
- **Zabawa tematyczna: „W autobusie”**

W kąciку tematycznym osoba dorosła ustawia kilka krzesełek jedno za drugim, tworząc autobus. Z boku znajduje się przystanek oznaczony znakiem „przystanek autobusowy”, a na stoliku leżą bilety, kierownica (np. ringo), kasownik (np. z kartonu) i mała torba kierowcy. Dzieci wcielają się w role kierowcy, pasażerów oraz osoby sprawdzającej bilety. Jedno dziecko siada z przodu i prowadzi autobus, inne ustawiają się na przystanku i czekają na pojazd. Po wejściu do autobusu dzieci kupują i kasują bilety, siadają na miejscach i wyruszają w drogę.

- **Zabawa ruchowa: „Autobus rusza”**

Dzieci ustawiają się jedno za drugim i trzymają za ramiona, tworząc autobus. Osoba dorosła stoi z przodu jako kierowca lub wyznacza do tej roli jedno dziecko. Na hasło „Autobus rusza” dzieci zaczynają maszerować po sali. Na hasło „Przystanek” zatrzymują się, a na hasło „Korek na drodze” zwalniają.

- **Zabawa ruchowa: „Pasażerowie na przystankach”**

W sali rozłożone są obręcze, kartki albo poduszki symbolizujące przystanki autobusowe. Dzieci poruszają się po sali na sygnał tamburyna. Kiedy osoba dorosła woła: „Przystanek (kolor / miejsce)”, dzieci szybko ustawiają się przy najbliższym miejscu. Prowadzący zajęcia może nadawać przystankom kolory lub symbole, na przykład czerwony przystanek, niebieski przystanek lub fotografie miejsc: morze, góry, rzeka, las, miasto, wieś.

- **Zabawa manipulacyjna: „Kierownica kierowcy”**

Osoba dorosła rozdaje dzieciom papierowe talerzyki, kartonowe koła lub ringo, które pełnią rolę kierownic. Dzieci trzymają je przed sobą i naśladują ruchy kierowcy: skręcają w lewo i w prawo, zatrzymują się, cofają oraz ponownie ruszają. Osoba prowadząca pokazuje, jak kierowca siedzi prosto i uważnie patrzy przed siebie.

- **Zabawa matematyczna: „Liczymy autobusy i koła”**

Osoba dorosła przygotowuje obrazki przedstawiające autobusy oraz koła. Dzieci segregują elementy, wybierając tylko autobusy lub tylko koła pasujące do autobusu. Następnie przeliczają obrazki w zakresie swoich możliwości.

¹⁶ Koła autobusu kręcą się – SingSing, <https://youtu.be/KWWueGYVFys>

- **Zabawa dydaktyczna: „Pasażerowie”**

Osoba dorosła przygotowuje karton z ilustracją autobusu. Następnie wycina sylwety pasażerów z zestawu lub wykorzystuje małe figurki. Zadaniem dzieci jest wkładanie pasażerów do autobusu i przeliczanie, ile osób wsiadło. Dzieci wybierają pasażerów zgodnie z opisem podawanym przez dorosłego.

Tydzień 3 „Moja rodzina”

W trzecim tygodniu dzieci koncentrują się na tematyce rodziny, relacji z najbliższymi oraz codziennych sytuacji związanych z życiem domowym. Dzieci podejmują rozmowy o mamie, tacie, rodzeństwie, wspólnym spędzaniu czasu, domu jako miejscu bliskim i bezpiecznym oraz o domowych pupilach, które w wielu rodzinach są ważną częścią codziennego życia. Podejmowane aktywności pomagają dzieciom porządkować wiedzę o członkach rodziny, zauważać role poszczególnych osób oraz lepiej rozumieć, że rodzina to wspólnota oparta na bliskości, trosce, współpracy i wzajemnej pomocy.

W czasie zabaw dzieci mają wiele okazji do wypowiedania się na temat własnych doświadczeń, oglądania zdjęć rodzinnych, opisywania codziennych czynności wykonywanych z bliskimi oraz odgrywania znanych sytuacji z życia domowego. Ważnym elementem tygodnia jest także wzmacnianie więzi emocjonalnych z mamą i tatą, budowanie pozytywnych skojarzeń związanych z rodzeństwem oraz rozwijanie poczucia przynależności do rodziny.

Warto przygotować w sali kącik rodzinny, w którym znajdują się zdjęcia rodzinne dzieci, ilustracje przedstawiające mamę, tatę, babcię, dziadka, siostrę, brata, wspólne rodzinne czynności, dom oraz akcesoria związane z codziennym życiem. Dobrym uzupełnieniem będą także rekwizyty do zabawy tematycznej, takie jak lalka, wózek, naczynia, telefon, poduszka, kocyk, ubranka, sznurek z klamerkami do „prania”, konewki, doniczki, miseczki dla zwierząt, pluszowy piesek i kotek, a także materiały do działań plastycznych i sensorycznych związanych z rodziną oraz pupilem.

Stałe elementy w ciągu dnia:

- Rozmowy kierowane o rodzinie, domu, wspólnych obowiązkach i codziennych czynnościach wykonywanych z bliskimi.
- Oglądanie zdjęć rodzinnych, ilustracji, książeczek przedstawiających członków rodziny, dom oraz domowe zwierzęta.
- Zabawy swobodne w kącikach zainteresowań, szczególnie w kąciku domu, kuchni, rodziny i opieki nad pupilem.
- Utrwalanie krótkich wierszyków, zabaw paluszkowych i piosenek związanych z rodziną, domem i zwierzętami domowymi.
- Spacer i zabawy na świeżym powietrzu połączone z obserwacją domów, ogrodów, rodzin zwierząt spotykanych w otoczeniu.
- Zabawy naśladowcze inspirowane codziennymi czynnościami i oraz zachowaniem członków rodziny i domowych pupili.
- Porządkowanie sali po zakończonej zabawie i wdrażanie dzieci do dbania o wspólną przestrzeń.

„Moja kochana mama”

Cel główny: Kształtowanie więzi emocjonalnej z mamą oraz poszerzanie wiedzy na temat roli mamy w rodzinie.

Cele szczegółowe – dziecko:

- Rozpoznaje i opisuje ilustrację,
- Wypowiada się na temat swojej mamy,
- Odpowiada na proste pytania dotyczące święta mamy,
- Podaje przykłady wspólnego spędzania czasu z mamą,
- Wącha waciki nasączony zapachem,
- Rozpoznaje i nazywa przedmioty codziennego użytku,
- Doskonali umiejętność wypowiadania się,
- Podejmuje aktywność plastyczną,
- Przykleja elementy, wykonuje odcisk dłoni,
- Dekoruje ramkę według własnego pomysłu,
- Naśladuje ruchem czynności przedstawione na kartach,
- Nawleka makaron na drucik lub sznurek,
- Porusza się z rekwizytem w tym piosenki,
- Obdarza uwagę osobę dorosłą i inne dzieci.

Proponowane aktywności do zrealizowania w ciągu dnia:

- **Rozmowa kierowana: „Święto mojej mamy”**

Osoba dorosła prezentuje dzieciom ilustrację przedstawiającą mamę z dziećmi. Na jednej części obrazka córka wręcza mamie kwiaty, a na drugiej syn przytula mamę, trzymając bukiet. Dzieci opisują, co widzą na ilustracji, a następnie odpowiadają na pytania: *jakie święto obchodzą mamy, dlaczego obchodzimy Dzień Mamy, co można robić wspólnie z mamą oraz za co jesteśmy jej wdzięczni*. Prowadzący zajęcia porządkuje wypowiedzi dzieci i zachęca je do podawania konkretnych przykładów wspólnego spędzania czasu, takich jak spacer, czytanie książek, zabawa, rozmowa, przygotowywanie posiłków czy przytulanie.

- **Słuchanie treści wierszyka oraz odpowiadanie na pytania: „Dla mamy”**

Mam trzy latka albo cztery,
nie pamiętam sama.
Lecz wiem dobrze, że dziś święto,
ma kochana mama.

Wstanę dzisiaj bardzo wczesnie,
zanim mama wstanie.
Sprzątnę kuchnię, zetrę kurze,
zrobię jej śniadanie.

Bo kto kocha swoją mamę,
ten o tym pamięta,
by pomagać jej na co dzień,
nie tylko od święta.

Potem złożę jej życzenia
i na święto matki,
podaruję mojej mamie,
kolorowe kwiatki.

Sama wstawię do wazonu
maki i żonkile,
aby moja mama jeszcze,
odpoczęła chwilę.

Bo kto kocha swoją mamę,
ten o tym pamięta,
by pomagać jej na co dzień,
nie tylko od święta.

Pytania do tekstu:

- Ile lat ma dziecko w wierszyku?
- Jakie święto obchodzi mama?
- Co chce zrobić dziecko dla mamy?
- Co podaruje swojej mamie?
- Jakie kwiaty podaruje mamie?
- Czy pomagamy mamie tylko od święta?

- **Zabawa sensoryczna: „Perfumy mamy”**

Osoba dorosła przygotowuje kilka papierowych flakoników, do których przykleja waciki nasączone różnymi, wyraźnie odmiennymi zapachami i ustawia je na tacy. Dzieci kolejno podchodzą, wachają wybrany flakonik i próbują powiedzieć, który zapach najbardziej im się podoba oraz z czym im się kojarzy.

- **Zabawa dydaktyczna: „Co mama ma w torebce?”**

Osoba dorosła przygotowuje pudełko z przedmiotami kojarzącymi się z mamą, na przykład *szczotka do włosów, apaszka, lusterko czy gumka do włosów, sandałki, pomadka, krem do rąk, portfel, opaska do włosów* i zaprasza dzieci do wspólnego losowania.

Dzieci kolejno wyciągają po jednym przedmiocie, oglądają go, nazywają i próbują powiedzieć, do czego służy. Dorosły wspiera dzieci wtedy, gdy trzeba dopowiedzieć nazwę przedmiotu albo wyjaśnić jego przeznaczenie.

- **Zabawa plastyczna: „Laurka dla mamy”**

Dzieci siadają przy stolikach i otrzymują papierowe serduszka oraz materiały: kredki, naklejki, bibułę i cekiny. Każde dziecko ozdabia swoją pracę według własnego pomysłu, wybierając kolory i elementy, które chce umieścić na laurce. Osoba dorosła pomaga przy nakładaniu kleju, przyklejaniu drobnych ozdób oraz przypomina o odkładaniu materiałów na wspólne miejsce po zakończeniu pracy.

- **Zabawa plastyczna: „Kwiatek dla mamy”**

Dzieci otrzymują szablon z łodygą kwiatu i ozdabiają go według własnego pomysłu, wykorzystując farbę do odbicia rączki oraz papierowe kwiatki lub naklejki. Osoba dorosła organizuje materiały na stolikach, przypomina kolejność działań i pomaga dzieciom wtedy, gdy trzeba docisnąć elementy albo ułożyć je w wybranym miejscu. Następnie dorosły skleja dolną część kartki, łącząc dwa rogi tak, aby z pracy powstał bukiet, który można trzymać w dłoni.

- **Zabawa plastyczno-dekoracyjna: „Ramka dla mamy”**

Osoba dorosła przygotowuje papierowy talerzyk z wyciętym środkiem oraz podklejoną taśmą i układa na stolikach kwiaty zebrane podczas spaceru lub papierowe elementy oraz bibułę do dekoracji. Dzieci ozdabiają swoją ramkę, przyklejając wybrane elementy.

- **Zabawa manualna: „Makaronowy naszyjnik”**

Dzieci otrzymują sznurek lub drucik oraz makaron z dużym otworem, z którego będą tworzyć naszyjnik dla mamy. Osoba dorosła pokazuje, jak chwycić pojedyncze elementy i ostrożnie przewlekać je przez otwór. Dzieci kolejno nawlekają makaron, naprzemiennie z dodatkowymi koralikami. Dorosły pomaga wtedy, gdy trzeba ustabilizować sznurek, przytrzymać końcówkę albo wesprzeć dziecko w precyzyjnym ruchu dłoni. Gotowe naszyjniki stanowią prezent dla mamy.

- **Zabawa ruchowa: „Pomagam w domu”**

Osoba dorosła pokazuje dzieciom karty przedstawiające różne czynności domowe. Dzieci oglądają obrazki i ilustrują ruchem to, co widzą na karcie, starając się pokazać daną czynność całym ciałem. Dorosły zmienia karty, a dzieci uważnie obserwują, nazywają czynności i reagują odpowiednim ruchem.

- **Zabawa tematyczna: „W kąciku kuchennym”**

Dzieci bawią się w przygotowywanie posiłku dla mamy, korzystając z naczyń, garnków, talerzyków i kuchennych rekwizytów dostępnych w kąciku. Osoba dorosła zachęca dzieci do ustawiania produktów, mieszania w miseczkach, nakrywania do stołu i podawania gotowych potraw, a dzieci kolejno podejmują wybrane role w zabawie. Dorosły wspiera organizację wspólnego działania, pomaga wtedy, gdy trzeba podzielić przestrzeń lub uporządkować przedmioty, i przypomina o odkładaniu naczyń na miejsce po zakończeniu zabawy.

„Mój kochany tata”

Cel główny: Poszerzanie wiedzy na temat roli taty w rodzinie oraz wzmacnianie pozytywnych emocji związanych z relacją z tatą.

Cele szczegółowe – dziecko:

- Ogląda fotografię ojca z dziećmi,
- Wypowiada się na temat swojego taty,
- Słucha wiersza i odpowiada na pytania,
- Rozpoznaje i nazywa wybrane przedmioty,
- Gra na instrumentach do piosenki,
- Ćwiczy motorykę małą,
- Układa i przykleja elementy na kartce,
- Wykonuje odcisk swojej dłoni,
- Ćwiczy koncentrację uwagi,
- Rozwija sprawność ruchową.

Proponowane aktywności do zrealizowania w ciągu dnia:

- **Rozmowa kierowana: „Święto mojego taty”**

Osoba dorosła prezentuje dzieciom ilustrację przedstawiającą tatę z dziećmi. Dzieci opisują, co widzą na ilustracji, a następnie odpowiadają na pytania: jakie święto obchodzą tatusiowie, dlaczego obchodzimy Dzień Taty, co można robić wspólnie z tatą oraz za co jesteśmy mu wdzięczni. Prowadzący zajęcia porządkuje wypowiedzi dzieci i zachęca je do podawania konkretnych przykładów wspólnego spędzania czasu.

- **Rytmiczna gra na instrumentach do piosenki z repertuaru dziecięcego: „Tata bohater”¹⁷**

¹⁷ Tata bohater – Przednutki, https://youtu.be/LGZ_d6hIGb8

- **Zapoznanie z wierszykiem: „Tato”**

Tato, napraw mi rowerek. Tato, chodźmy na spacerek.
Tato, znowu to się psuje. Tato, coś tu nie pasuje.
Tato, przeczytaj bajeczkę. Tato, popraw poduszeczkę.
Tato, pomóż mi wbić gwoździe. Tato, tato, czy tak można?

Dzisiaj ja tacie poczytam, pięknym ukłonem powitam.
Wyprowadzę psa na spacer, niechaj będzie dziś inaczej.
Zrobię dla taty laurkę, kupię śmietankową rurkę.
Narwę kwiatuszków na łące, serce, serce dam gorące.

No, a tata jest zmęczony, bo pracuje cały dzień.
Aby zdrowi wszyscy byli, co dzień martwić musi się.
Kiedy przyjdzie już do domu, to odpocząć wtedy chce.
Oszczędzajmy czasem tatę, bo popsuje nam się też.

Pytania do tekstu:

- O co prosiło dziecko w wierszu?
- Co tata robił przez cały dzień?
- Co zrobi dziecko dla taty? Jaki prezent wręczy?

- **Zabawa dydaktyczna: „Co tata ma w plecaku?”**

Osoba dorosła przygotowuje plecak lub pudełko z przedmiotami kojarzącymi się z tatą, na przykład latarką, kubkiem, kluczami, książką, czapką, miarką, portfelem, młotek albo piłką. Dzieci kolejno wyciągają po jednym przedmiocie, oglądają go, nazywają i próbują powiedzieć, do czego służy oraz do czego może przydać się tacie.

- **Zabawa plastyczna: „Medal dla taty”**

Osoba dorosła przygotowuje duży plakat lub kartki w kształcie medalu oraz farbę do wykonania odbitki dłoni. Dzieci kolejno odbijają swoją rączkę na medalu, tworząc główny element upominku dla taty. Dorosły pomaga przy nakładaniu farby i pokazuje, jak delikatnie docisnąć dłoń do papieru, aby odbitka była wyraźna.

- **Zabawa plastyczna: „Serce dla taty”**

Osoba dorosła przygotowuje papierowe serca oraz farby i elementy z kącika majsterkowicza, takie jak plastikowe śrubki, nakrętki i części konstrukcyjne. Dzieci ozdabiają serca, odbijając na nich stemple wykonane z tych przedmiotów i tworząc własne wzory. Dorosły pomaga dzieciom zanurzać elementy w farbie i przypomina o ostrożnym odkładaniu materiałów na wspólne miejsce. Gotowe prace dzieci zostawiają do wyschnięcia.

- **Zabawa tematyczna: „W kąciku majsterkowicza”**

Osoba dorosła przygotowuje w kąciku narzędzia-zabawki, plastikowe śrubki, nakrętki, drewniane klocki, pudełka i elementy konstrukcyjne. Dzieci manipulują elementami, przykręcają, dopasowują, układają i budują z nich proste konstrukcje oraz różne przedmioty według własnego pomysłu.

- **Zabawa sensoryczna: „Na budowie”**

Osoba dorosła przygotowuje tacki lub pojemniki z bezpiecznymi materiałami o różnych fakturach, takimi jak sznurek jutowy, filc, karton falisty, papier ścierny, kawałki gąbki, drewniane klocki, korki, glina samoutwardzalna lub patyczki laryngologiczne. Dzieci swobodnie eksplorują zgromadzone materiały, dotykają ich, oglądają i porównują. Podejmują próby opisywania swoich wrażeń sensorycznych i nazywania cech poszczególnych elementów.

- **Zabawa manipulacyjna: „Drewniany most”**

Osoba dorosła wiąże sznurek pomiędzy dwoma krzesłami, tworząc dwie równoległe linki. Dzieci kolejno układają szpatułki laryngologiczne na sznurkach, starając się połączyć obie strony i zbudować most z równych elementów. Dorosły pokazuje, w jaki sposób układać patyczki, aby nie spadały.

- **Zabawa plastyczna: „Pędzel dla taty”**

Dzieci otrzymują szablon pędzla malarskiego oraz przygotowane kawałki włóczki, oczka i inne ozdoby. Zadaniem dzieci jest naklejenie włóczki na końcówkę pędzla i ozdobienie pracy dodatkowymi elementami, aby powstał zabawny prezent dla taty.

- **Zabawa ruchowa: „Tata niesie zakupy”**

Osoba dorosła przygotowuje kartony, torby materiałowe albo pudełka wypełnione klockami. Dzieci przenoszą „zakupy” z jednego miejsca sali do drugiego, trzymając je ostrożnie obiema rękami albo niosąc je w torbie.

„Z siostrą i bratem”

Cel główny: Kształtowanie pozytywnych relacji z rodzeństwem oraz rozwijanie umiejętności współdziałania i dzielenia się.

Cele szczegółowe – dziecko:

- Wskazuje właściwe i niewłaściwe zachowania,
- Słucha krótkiego utworu literackiego,
- Podejmuje próby odpowiedzi na pytania,
- Utrwala zwroty grzecznościowe,
- Wie, że warto okazywać życzliwość,
- Uczestniczy w zabawach ruchowych,
- Określa cechy wybranych przedmiotów,
- Uczestniczy w zabawach sensorycznych,
- Współtworzy pracę grupową,
- Naśladowuje ruchem proste czynności.

Proponowane aktywności do zrealizowania w ciągu dnia:

- **Zapoznanie z wierszem: „Braciszek i siostrzyczka” – Stanisław Jachowicz**

Brat. Widzisz, siostruniu, jabłuszko moje?

Chodź, zjemy sobie oboje.

Siostra. O! dziękuję, moja duszko!

Cóż ja ci dam za jabłuszko!

Brat. Nic, kochana siostruniu, toby pięknie było,

Żeby jedno drugiemu koniecznie płaciło!

Przyjm, kochana Maryniu, przyjmij i jedz śmiało,

Mnieby samemu nie smakowało.

Z tobą podzielić tak miło:

Oby więcej na świecie takich dzieci było!

Pytania do tekstu:

- Kto występuje w wierszu?
- Jaki owoc miał braciszek?
- Czy podzielił się z siostrą jabłkiem?
- Czy siostra chciała dać coś w zamian?
- Czy według brata miło jest dzielić się z bliską osobą?

- **Rozmowa kierowana: „Jacy powinniśmy być dla rodzeństwa?”**

Dzieci oglądają przygotowane przez dorosłego obrazki przedstawiające różne zachowania wobec rodzeństwa. Następnie wspólnie omawiają, które zachowania są dobre i pomocne, a których należy unikać. Dzieci próbują odpowiedzieć na pytanie, jacy powinniśmy być dla siostry i brata, używając określeń, np.: życzliwi, mili, pomocni, troskliwi, zgodni, uprzejmi, opiekuńczy. Mogą również wskazywać, co powiedziałyby lub zrobiły w danej sytuacji.

- **Zabawa ruchowa: „Zanieś jabłuszko”**

Dzieci swobodnie poruszają się po sali przy piosence „Czerwone jabłuszko”¹⁸, trzymając w dłoniach jabłuszka. Podczas przerwy w muzyce uważnie słuchają poleceń dorosłego i wykonują odpowiednie zadania:

- zanieś jabłuszko siostrze – chłopcy podchodzą do dziewczynek i wręczają im jabłuszka,
- podaj jabłuszko bratu – dziewczynki oddają jabłuszka chłopcom,
- siostra i brat łapią się za ręce – dzieci dobierają się w pary i poruszają się razem po sali,
- połóż jabłuszko przed sobą – dzieci kładą jabłuszko na dywanie przed sobą,
- połóż jabłuszko za sobą – dzieci kładą jabłuszko na dywanie za sobą.

- **Zabawa ruchowa: „Wędrujące jabłuszko”**

Dzieci stoją w kole i podają sobie jabłko z rąk do rąk przy dowolnej muzyce. Gdy muzyka milknie, dziecko, które trzyma jabłko, powtarza wyrażenie lub dokańcza zdanie: „proszę”, „dziękuję”, „smacznego”, „dzielę się jabłuszkiem z...”, „proszę, to dla...”.

- **Zabawa językowa „Jakie jest jabłko?”**

Dzieci siadają w kole razem z osobą dorosłą. Następnie turlają do siebie jabłuszko i wspólnie określają jego cechy. Podczas zabawy powtarzają słowa opisujące jabłko, np.: czerwone, zielone, okrągłe, słodkie, chrupiące, soczyste.

¹⁸ Czerwone jabłuszko – Kapela Biesiadna, <https://youtu.be/xshqIZhqR8>

- **Praca grupowa „Kosz jabłek”**

Każde dziecko otrzymuje sylwetę jabłka, którą samodzielnie dekoruje według własnego pomysłu. Po zakończeniu pracy dzieci kolejno podchodzą do dużego, wspólnego kosza i przyklejają do niego swoje jabłko. W ten sposób powstaje grupowa praca plastyczna – kosz pełen jabłek.

- **Zabawa sensoryczna: „Jabłuszka w wodzie”**

Dzieci eksplorują jabłka umieszczone w misce z wodą za pomocą dłoni, szczypiec i chochli. Mogą wylawiać jabłka oraz przekładać je z pojemnika do pojemnika, ćwicząc przy tym chwyt, koordynację ruchową i koncentrację. W trakcie zabawy osoba dorosła przypomina dzieciom elementy budowy jabłka: skórkę, miąższ, pestki, ogonek i listek.

- **Zabawa sensoryczna „Mały badacz w wannie”**

Dzieci biorą udział w zabawie sensorycznej inspirowanej treścią utworu „Brat w kąpielu”.¹⁹ W pojemniku lub misce z wodą znajdują się przedmioty nawiązujące do wiersza, np. gąbka, mydelniczka, kaczuśka, myjka, plastikowy kubeczek. Dzieci oglądają, dotykają i wylawiają przedmioty dłonią, sitkiem, chochlą lub szczypcami. Mogą także przekładać je z pojemnika do pojemnika, sprawdzać ich fakturę, ciężar oraz obserwować, które unoszą się na wodzie, a które opadają na dno.

- **Zabawa ruchowo-naśladowcza „Kąpiel braciszka”**

Dzieci poruszają się po sali przy muzyce lub rytmicznie wypowiedzianym fragmencie: „Chlapu, chlapu, chlapu, chlap...”. Na sygnał dorosłego wykonują ruchy naśladowcze czynności z piosenki, np.:

- chlapiemy wodą – dzieci poruszają dłońmi jak przy pluskaniu,
- robimy pianę – unoszą ręce i wykonują lekkie, okrężne ruchy,
- szukamy kaczuśki – rozglądają się i wskazują zabawkę,
- wyciskamy gąbkę – ściskają dłonie,
- myjemy brzuszek, ręce, nóżki – pokazują odpowiednie części ciała,
- odpoczywamy w pianie – zatrzymują się i kucają.

¹⁹ Brat w kąpielu – Ada Borucka, <https://youtu.be/RxlrMwx5Uv0>

„Razem spędzamy czas”

Cel główny: Wzmacnianie poczucia przynależności do rodziny.

Cele szczegółowe – dziecko:

- Rozpoznaje i nazywa członków swojej rodziny,
- Wskazuje bliskie osoby na fotografii,
- Wypowiada się na temat swojej rodziny,
- Słucha krótkich zagadek tekstowych,
- Ilustruje wierszyk ruchem ciała,
- Przypina elementy klamerkami,
- Pierze materiał w wodzie,
- Odtwarza znane czynności domowe,
- Buduj dom z dostępnych materiałów,
- Wykonuje odcisk dłoni lub stopy,
- Tworzy prosty upominek dla rodziców,
- Uczestniczy we wspólnym tańcu.

Proponowane aktywności do zrealizowania w ciągu dnia:

- **Rozmowa kierowana: „Kto jest w naszej rodzinie?”**

Dzieci przynoszą z domu zdjęcia swojej rodziny. Osoba dorosła zachęca dzieci, aby po kolei pokazywały fotografie, wskazywały bliskie osoby i nazywały członków swojej rodziny, takich jak mama, tata, siostra, brat, babcia albo dziadek. Dzieci oglądają zdjęcia, opowiadają, kogo na nich widzą, z kim mieszkają i kogo odwiedzają, a prowadzący zajęcia pomaga im porządkować wypowiedzi oraz dopytuje o poszczególne osoby.

- **Zabawa rozmowa kierowana: „Co robimy razem z rodziną?”**

Dzieci oglądają fotografie z zestawu przedstawiające wspólne rodzinne czynności. Osoba dorosła zachęca dzieci, aby opowiadały, co robią razem z mamą, tatą, rodzeństwem albo innymi bliskimi osobami w domu i poza domem. Prowadzący zajęcia dopytuje, kto chodzi z nimi na spacer, kto czyta przed snem, kto przygotowuje posiłek, a kto bawi się z klockami lub piłką.

- **Zabawa dydaktyczna: „Rozwiązujemy zagadki o członkach rodziny”**

Osoba dorosła zaprasza dzieci do wspólnego słuchania krótkich zagadek tekstowych dotyczących mamy, taty, babci, dziadka, siostry i brata. Dzieci słuchają uważnie, próbują odgadnąć, o kim jest mowa i nazywają członka rodziny.

- **Zabawa paluszkowa: „Paluszkowa rodzina”**

Osoba dorosła recytuje wierszyk i pokazuje kolejne osoby z rodziny na palcach swojej dłoni albo dłoni dziecka. Dzieci obserwują ruchy, próbują je naśladować i coraz lepiej zapamiętują kolejność członków rodziny.

Ten paluszek to babunia, Przy niej jest dziadunio, Ten na środku to tatunio,

Przy nim jest mamunia, A to jest dziecinka mała, A to moja rączka cała!

- **Zabawa językowa: „Kończymy zdania o rodzinie”**

Dzieci siedzą w kole, a prowadzący zajęcia rozpoczyna zdania: „Moja mama...”, „Mój tata...”, „Moja babcia...”, „Mój dziadek...”, „Moja siostra...”, „Mój brat...”. Dzieci kończą zdania według własnych doświadczeń, a osoba dorosła pomaga im budować proste i konkretne wypowiedzi.

- **Zabawa manipulacyjna: „Robimy pranie i wieszamy ubrania domowników”**

Prowadzący zajęcia rozciąga sznurek jutowy i przygotowuje papierowe ubrania domowników, na przykład skarpetki, koszulki, spodnie, sukienkę. Dzieci wybierają papierowe elementy, przypinają je do sznurka klamerkami i próbują odpowiedzieć, do kogo z rodziny mogą należeć poszczególne ubrania. Osoba dorosła pomaga dzieciom otwierać klamerki i przypinać je do sznurka.

- **Zabawa sensoryczna: „Wielkie pranie”**

Dzieci piorą skarpetki lub materiał w miskach z wodą i pianą. Osoba dorosła pokazuje kolejne etapy pracy i przypomina dzieciom o zachowaniu porządku przy stoliku. Zabawa daje dzieciom okazję do odtwarzania domowych czynności i rozwija zmysł dotyku.

- **Zabawa paluszkowa: „Tu jest domek”**

Osoba dorosła recytuje wierszyk i pokazuje kolejne gesty: daszek, okna, drzwi oraz pukanie. Dzieci wykonują ruchy razem z prowadzącym, uważnie obserwując układ dłoni i próbując powtórzyć go samodzielnie.

Paluszki do góry – daszek układamy, Z boku dwa okna – patrzymy, co mamy.

Tu są drzwi – stuk, stuk, stuk, Kto tam mieszka? – puk, puk, puk?

To (imię dziecka) – dzielny zuch!

- **Zabawa ruchowa: „Rodzinny spacer”**

Dzieci maszerują po sali przy muzyce, naśladując wspólny spacer z rodziną. Na hasło: „Idziemy na spacer” maszerują, na hasło: „Skaczymy przez kałużę” wykonują podskok, na hasło: „Przytulamy się” obejmują się ramionami, a na hasło: „Wracamy do domu” siadają w kole.

- **Zabawa konstrukcyjna: „Budujemy dom” – dzieci budują dom z klocków dostępnych w sali**
- **Zabawa ruchowa: „Mama, tata i dziecko”**

Osoba dorosła wypowiada hasła: „mama”, „tata”, „dziecko”, a każdemu z nich przypisuje inny ruch.

Na hasło „mama” dzieci wykonują obrót, na hasło „tata” klaszczą dwa razy, a na hasło „dziecko” kucają.

- **Zabawa tematyczna: „Prace w ogrodzie”**

Dzieci zamieniają się w ogrodników i wykonują proste prace związane z pielęgnacją roślin. Osoba dorosła przygotowuje konewki, łopatki, doniczki, sztuczne albo prawdziwe kwiaty, ziemię sensoryczną, grabki i pojemniki. Dzieci sadzą rośliny, podlewają kwiaty, grabią, przesypują ziemię i porządkują ogródek.

- **Prezent dla rodziców: „Rękawice ogrodowe”**

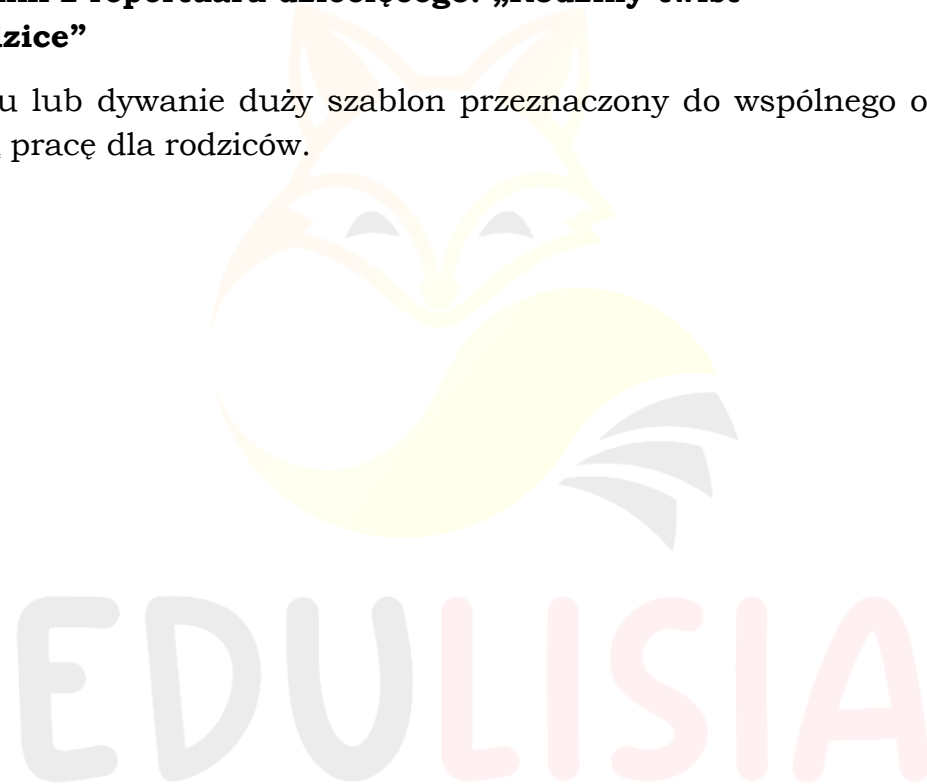
Osoba dorosła przygotowuje białe rękawice ogrodowe oraz farby do tkanin, stosując się do instrukcji producenta. Dzieci malują dłonie farbą i odbijają je na rękawicach, tworząc praktyczny prezent dla rodziców. Prowadzący pomaga dzieciom rozmieścić odciski i dba o czystość stanowiska pracy.

- **Prezent dla rodziców: „Miseczka z rączki lub stopy”**

Dzieci odbijają dłoń albo stopę w masie solnej lub glinie samoutwardzalnej przygotowanej wcześniej przez osobę dorosłą. Masa powinna mieć odpowiednią grubość (ok. 1 cm – 1,5 cm), aby odcisk był dobrze widoczny i mógł później utrzymać kształt misy. Prowadzący wycina obrys i układa pracę na misce albo w naczyniu, by mogła swobodnie wyschnąć. Po wyschnięciu dzieci mogą pomalować pracę farbami i przygotować z niej prezent dla rodziców.

- **Swobodny taniec do piosenki z repertuaru dziecięcego: „Rodziny twist”²⁰**
- **Kolorowanka XL: „Moi rodzice”**

Osoba dorosła rozkłada na stoliku lub dywanie duży szablon przeznaczony do wspólnego ozdabiania. Dzieci kolorują wybrane fragmenty, tworząc jedną wspólną pracę dla rodziców.

²⁰ Rodzinny twist – Muzyczna Kurtyna, https://youtu.be/bgSB_70nwAU

„Domowy pupil”

Cel główny: Utrwalanie informacji o zwierzętach domowych oraz kształtowanie postawy troski i wobec pupili.

Cele szczegółowe – dziecko:

- Rozpoznaje i nazywa wybrane zwierzęta domowe,
- Wskazuje na zdjęciu pieska i kotka,
- Opisuje wygląd zwierzęcia,
- Naśladuje odgłosy wydawane przez zwierzęta,
- Porusza się na czworakach,
- Bierze udział w zabawach ruchowych,
- Manipuluje drobnymi elementami,
- Klasyfikuje elementy według jednej cechy,
- Rozwija empatię wobec zwierząt,
- Przelicza elementy w wybranym zakresie,
- Rozpoznaje elementy w tym samym kolorze,
- Utrwala nazwy kolorów,
- Obdarza uwagą osobę dorosłą.

Proponowane aktywności do zrealizowania w ciągu dnia:

- **Rozmowa kierowana: „Nasze domowe zwierzaki”**

Dzieci przynoszą zdjęcia swoich pupili i prezentują je kolejno w kręgu, a osoba dorosła zachęca je, aby opowiadały, jak nazywa się zwierzę, jak wygląda i co lubi robić. Prowadzący zajęcia rozmawia z dziećmi o tym, że w wielu domach pies, kot, królik albo inne zwierzę jest traktowane jak członek rodziny, ponieważ mieszka razem z domownikami, towarzyszy im na co dzień i także wymaga troski. Dzieci odpowiadają, kto karmi pupila, kto wychodzi z nim na spacer, kto nalewa wodę, czyści legowisko albo bawi się ze zwierzęciem w domu. Dorosły podsumowuje, że domowy pupil to nie tylko przyjemność, ale też obowiązek, dlatego cała rodzina uczy się opiekować nim wspólnie.

- **Zabawa naśladowcza: „Kotki i pieski”**

Osoba dorosła pokazuje dzieciom ilustracje kotka i pieska albo ustawia odpowiednie maskotki na środku koła, a następnie pyta, jakie dźwięki wydają te zwierzęta. Prowadzący zajęcia zachęca dzieci do powtarzania dźwięków cicho, głośno, szybko i wolno.

- **Zabawy muzyczno-ruchowe, swobodny taniec do piosenek:**

- „Kotek” - LogoZgraja²¹
- „Mały kotek” – panirytmika²²
- „Piesek” - LogoZgraja²³
- „Fruzia i piesek” – Fruziaki²⁴
- „Pies i kot” – Śpiewanki.tv²⁵
- „Kot i myszki” – W PODSKOKACH²⁶

- **Zabawa ruchowa: „Pieski do budy”**

Dzieci zamieniają się w pieski i poruszają się po sali na czworakach, naśladowując spacer i merdanie ogonkiem. Osoba dorosła wyznacza w sali budy, do których dzieci będą wracały na ustalony sygnał. Na hasło: „Pieski do budy!” dzieci szybko biegną do wyznaczonego miejsca i kucają, a po chwili znów wychodzą na spacer.

EDULISIA

²¹ Kotek – LogoZgraja, <https://youtu.be/fxEbDBrBHKQ>

²² Mały kotek – panirytmika, <https://youtu.be/n9EMxJQv3Bs>

²³ Piesek – LogoZgraja, <https://youtu.be/6WfOJ0Q2adY>

²⁴ Fruzia i piesek – Fruziaki, <https://youtu.be/anPdXNpL8T0>

²⁵ Pies i kot – Śpiewanki.tv, <https://youtu.be/h7zWVcBFsXY>

²⁶ Kot i myszki – W PODSKOKACH, <https://youtu.be/1jP6Dc8dziM>

- **Zabawa ruchowa: „Kotki się skradają”**

Dzieci zamieniają się w kotki i poruszają się po sali cicho, ostrożnie i na paluszkach.

- Na hasło: „Kotki śpią” dzieci kładą się lub zwijają w kłębek na dywanie.
- Na hasło: „Kotki się przeciągają” unoszą ręce, prostują plecy i wykonują spokojny ruch całym ciałem.
- Na hasło: „Kotki biegną do miseczki” dzieci szybko przemieszczają się do wyznaczonego miejsca.

- **Zabawa ruchowa: „Kotki łapią kłębek”**

Osoba dorosła turla po podłodze małą piłkę lub kłębek, a dzieci-kotki obserwują jego ruch i próbują go dogonić. Prowadzący zajęcia może zorganizować zabawę indywidualnie, w parach lub małych grupach.

- **Zabawa ruchowa: „Piesek na spacerze”**

Osoba dorosła proponuje dzieciom zabawę w spacer z pieskiem i przygotowuje wstążkę, sznurek albo maskotkę, która będzie pełniła rolę pupila. Jedno dziecko albo prowadzący zajęcia prowadzi pieska, a pozostałe dzieci poruszają się po sali, naśladując wspólny spacer, zatrzymywanie się, omijanie przeszkód i przeskakiwanie przez kałuże. Dorosły wprowadza dodatkowe polecenia, takie jak: „piesek biegnie”, „piesek odpoczywa”, „piesek pije wodę” albo „piesek wraca do domu”.

- **Zabawa tematyczna: „U weterynarza”**

Dzieci bawią się w rodzinę, która przychodzi z pieskiem albo kotkiem do weterynarza. Osoba dorosła przygotowuje kącik tematyczny z pluszowym zwierzątkiem, transporterem albo kocykiem, miseczką, szczotką, bandażem, telefonem i stolikiem pełniącym rolę gabinetu. Dzieci wcielają się w role mamy, taty, dziecka, weterynarza i opiekuna pupila, odgrywając badanie, opatrywanie i troskę o chore zwierzę.

- **Zabawa manipulacyjna: „Motek dla kotka i kostka dla pieska”**

Osoba dorosła przygotowuje szablon motka włóczki oraz szablon kostki dla pieska, a także miseczki z suchymi materiałami, takimi jak fasola, groch, ciecierzycy albo makaron. Dzieci wybierają materiał i układają go na odpowiednim szablonie, starając się wypełnić jego powierzchnię albo zaznaczyć kontur.

- **Zabawa matematyczna: „Ile dla pieska, ile dla kotka?”**

Osoba dorosła układa na dywanie dwie ilustracje: pieska i kotka, a obok przygotowuje kostki oraz rybki. Dzieci słuchają polecenia prowadzącego, a następnie wkładają do miski pieska odpowiednią liczbę kostek i do miski kotka odpowiednią liczbę rybek. Dorosły zachęca dzieci do głośnego przeliczania i porównywania, gdzie jest więcej, a gdzie mniej elementów.

- **Gra dydaktyczna – dopasuj cienie: „Pieski i kotki”**

Osoba dorosła przygotowuje karty przedstawiające pieski i kotki oraz odpowiadające im cienie albo elementy związane z tymi zwierzętami. Dzieci oglądają obrazki, porównują ich kształty i dobierają właściwy cień do odpowiedniej karty, wskazując, co do siebie pasuje. Prowadzący zajęcia może także zaproponować drugą wersję zabawy, w której dzieci sortują obrazki i przedmioty, decydując, które elementy pasują do kotka, a które do pieska.

- **Karta pracy: „Co pasuje do pieska, a co do kotka?”**

Dzieci oglądają ilustrację pieska i kotka oraz rozmieszczone wyżej obrazki kostek i rybek. Zadaniem dzieci jest policzyć elementy i dopasować: kostki do pieska, a rybki do kotka.

- **Karta pracy: „Połącz takie same motki”**

Dzieci oglądają kolorowe motki włóczki rozmieszczone po obu stronach karty i łączą linią motki w tym samym kolorze.

EDULISIA

Tydzień 4 „Majowa łąka”

W czwartym tygodniu dzieci poznają wybrane małe zwierzęta i owady, które można spotkać na łące, w ogrodzie oraz w najbliższym otoczeniu. Tematyka tygodnia koncentruje się wokół ślimaka, pszczoły, pająka, kreta i pasikonika. Dzieci przyglądają się ich wyglądowi, poznają charakterystyczne cechy, sposób poruszania się, miejsca, w których żyją oraz wybrane ciekawostki związane z ich codziennym funkcjonowaniem. Podejmowane aktywności pomagają dzieciom lepiej rozumieć świat małych zwierząt i rozwijają zaciekawienie przyrodą.

W sali warto przygotować kącik przyrodniczy związany z łąką i ogrodem, w którym znajdą się ilustracje ślimaka, pszczoły, pająka, kreta i pasikonika, a także figurki zwierząt, naturalne materiały, lupy, zielone tkaniny, kwiaty, liście, trawa dekoracyjna oraz materiały plastyczne i sensoryczne wykorzystywane podczas zajęć. Dzięki temu dzieci będą mogły wracać do tematu nie tylko podczas aktywności kierowanych, ale również w czasie zabaw swobodnych i samodzielnego odkrywania świata przyrody.

Stałe elementy w ciągu dnia:

- Oglądanie książek, ilustracji i plansz przedstawiających mieszkańców łąki i ogrodu.
- Rozmowy z dziećmi o wyglądzie, sposobie poruszania się i miejscach życia małych zwierząt.
- Zabawy swobodne w kącikach zainteresowań z wykorzystaniem materiałów związanych z tematyką łąki.
- Słuchanie piosenek, rymowanek i krótkich utworów związanych z przyrodą oraz mieszkańcami łąki.
- Spacer w najbliższej okolicy połączone z obserwacją trawy, kwiatów, owadów i śladów obecności małych zwierząt.
- Porządkowanie sali po zabawie i odkładanie materiałów na wyznaczone miejsce.

EDULISIA

„Ślimak”

Cel główny: Poznanie wyglądu ślimaka; Poznawanie ślimaka jako małego mieszkańca ogrodu i łąki.

Cele szczegółowe – dziecko:

- Rozpoznaje i nazywa ślimaka na ilustracji i w otoczeniu,
- Wskazuje muszkę, czułki i ciało ślimaka,
- Wie, że ślimak porusza się wolno i zostawia za sobą ślad,
- Wie, że ślimaki lubią wilgoć i najłatwiej spotkać je po deszczu,
- Rozpoznaje wybrane produkty, które ślimak może jeść,
- Odpowiada na proste pytania,
- Reaguje ruchem na muzykę,
- Pokonuje prosty tor przeszkód w „ślimaczym” tempie,
- Tworzy ślady przy użyciu gąbki (ślimaka),
- Uzupełnia kontur ślimaka,
- Dekoruje muszlę ślimaka,
- Lepi z plasteliny wałeczki,
- Manipuluje drobnymi elementami.

Proponowane aktywności do zrealizowania w ciągu dnia:

- **Rozmowa kierowana: „Co wiemy o ślimakach?”**

Osoba dorosła pokazuje dzieciom ilustrację lub zdjęcie ślimaka i zachęca do uważnego przyjrzenia się jego wyglądowi. Dzieci wskazują muszlę, czułki i ciało ślimaka, a prowadzący zajęcia porządkuje ich wypowiedzi, wyjaśnia, że ślimak porusza się bardzo powoli i zostawia za sobą ślad. Dorosły rozmawia z dziećmi o tym, co ślimak lubi jeść, gdzie najchętniej przebywa oraz kiedy najłatwiej go spotkać, zwracając uwagę, że ślimaki lubią wilgoć i często pojawiają się po deszczu, rano albo w zacienionych miejscach.

- **Zapoznanie z popularną rymowanką o ślimaku: „Ślimak, ślimak”²⁷**
- **Zabawa dydaktyczna: „Co je ślimak?”**

Osoba dorosła układa przed dziećmi różne produkty i rośliny, a następnie pokazuje dwie obręcze: jedną dla rzeczy, które ślimak może zjeść, i drugą dla tych, których nie zjada. Dzieci kolejno oglądają sałatę, kapustę, cukinię, marchew, ziemniaki, truskawki, maliny, aksamitki, koniczynę, trawę oraz cebulę, szalwię, majeranek, paprocie, czosnek, lawendę, cytrynę, pomarańczę i czekoladę, po czym próbują zdecydować, do której obręczy należy dany element. Dorosły porządkuje wypowiedzi dzieci, wyjaśnia, że ślimaki chętnie zjadają miękkie liście, owoce i niektóre rośliny, ale omijają intensywne zapachy, ostre smaki i produkty, które nie są dla nich odpowiednie.

- **Zabawa muzyczno-ruchowa: „Ślimak”²⁸**
- **Zabawa sensoryczna: „Ślimak z gąbki”**

Osoba dorosła przygotowuje dla dzieci ślimaka wykonanego z połowy rolki po papierze toaletowym, gąbki, wykałaczek i oczek. Dzieci kolejno moczą gąbkę w wodzie lub farbie i przesuwają ślimaka po czystej kartce albo po przygotowanych wcześniej wzorach, obserwując powstające linie i ślady.

- **Zabawa plastyczna: „Ślimak z nakrętki”**

Dorosły wycina szablon ślimaka i przykleja muszlę w odpowiednim miejscu. Muszla powstaje z zakrętki od słoika. Dzieci dekorują zakrętkę plasteliną, guziczkami i koralikami.

- **Karta pracy – wyklejanka „Ślimak”**

Dzieci uzupełniają puste pola na ślimaku, wyklejając je papierem, kuleczkami z bibuły, plasteliną lub innym materiałem.

- **Zabawa z plasteliną: „Lepimy ślimaki”** - nauka rolowania wałeczków i zwijania ich w spirale
- **Zabawa sensoryczna: „Ślimak z makaronu”** – dzieci układają makaron lub muszelki na szablonie ślimaka (A3/A2)
- **Zabawa muzyczno-ruchowa: „Konik i ślimak”²⁹**

Porównywanie szybkiego i wolnego tempa ruchu. Dzieci raz poruszają się szybko jak konik, a raz wolno jak ślimak.

²⁷ Ślimak, ślimak – kidimax, <https://youtu.be/noywFhCFD7I>

²⁸ Ślimak – W Podskokach, <https://youtu.be/-tfPrikPuvQ>

²⁹ Konik i ślimak – Rytmsiowe Piosenki, https://youtu.be/Y_iBAyLLmtw

- **Tor przeszkód „Wędrownka ślimaka”**

Osoba dorosła przygotowuje dla dzieci trasę, gdzie w różnych miejscach rozkłada liście sałaty. Dzieci poruszają się po wyznaczonej drodze bardzo powoli, naśladując ślimaka, uważnie stawiają kroki i starają się pokonać każdy odcinek bez pośpiechu. Prowadzący zajęcia przypomina, że zadaniem dzieci jest dotrzeć do liści i zebrać je wszystkie po drodze lub na końcu trasy.

- **Zabawa konstrukcyjna: „Ślimak na dywanie”**

Osoba dorosła układa na dywanie kontur dużej muszli ślimaka ze sznurka lub skakanki, z wykorzystaniem hula-hop i zaprasza dzieci do wspólnego działania. Dzieci kolejno dokładają elementy do środka konturu (np. klocki, patyczki, kamienie, kawałki papieru, liście), starając się wypełnić muszlę i zachować jej okrągły, spiralny kształt.

- **Obserwacja ślimaków w ogrodzie lub podczas spaceru**

„Pszczoła”

Cel główny: Utrwalanie wyglądu pszczoły; Rozwijanie zainteresowania światem owadów na przykładzie pszczoły.

Cele szczegółowe – dziecko:

- Rozpoznaje pszczołę na ilustracji,
- Wskazuje wybrane części ciała pszczoły,
- Wie, że pszczoła zbiera nektar i pyłek z kwiatów,
- Słucha wiersza czytanego przez osobę dorosłą,
- Naśladuje ruchem sposób poruszania się pszczoły,
- Porusza się po sali zgodnie z poleceniem,
- Uzupełnia szablon pszczoły dostępnymi materiałami,
- Ozdabia szablon ze słoikiem miodu,
- Rozpoznaje i wskazuje kolor żółty i czarny,
- Przesuwa wyciętą pszczołą po śladzie,
- Liczy pszczółki i kwiatki,
- Dobiera elementy według jednej lub dwóch cech,
- Przykleja elementy w odpowiednich miejscach,
- Odbija palec w farbie na karcie.

Proponowane aktywności do zrealizowania w ciągu dnia:

- **Rozmowa kierowana: „Jak wygląda pszczoła?”**

Osoba dorosła pokazuje dzieciom ilustrację lub zdjęcie pszczoły i zachęca je do uważnego przyjrzenia się jej wyglądowi. Dzieci wskazują skrzydła, odwłok w czarne i żółte paski, czułki oraz odnóża, a prowadzący zajęcia porządkuje ich wypowiedzi i wyjaśnia, że pszczoła zbiera nektar i pyłek z kwiatów. Dorosły rozmawia z dziećmi o tym, gdzie mieszkają pszczoły, czym się zajmują i dlaczego są potrzebne w przyrodzie. Dzieci dowiadują się, że pszczoły mieszkają w ulu.

- **Zapoznanie z wierszem: „Pszczołka” – Stanisław Jachowicz**

Była to raz pszczołka mała,
Co miodek z kwiatków zbierała:
Od kwiateczka do kwiateczka
Latała sobie pszczołeczka;
Nigdy próżno nie wróciła,
Dużo miodku nanosiła.
Przyszła jesień, zima chłodna,
Pszczołeczkaby była głodna;
Lecz że w lecie pracowała,
W zimie się głodu niebała.

Pracujcież więc i wy dziatki!
Póki pora, póki kwiatki;
A na starość mieć będziecie:
Zapasy zebrane w lecie.

Pytania do tekstu:

- Co robiła pszczołka?
- Gdzie pszczołka zbierała miodek?
- Kiedy pszczołka zbierała miodek?
- Dlaczego pszczołka zimą nie była głodna?

- **Zabawa naśladowcza: „Pszczółki”**

Osoba dorosła wyznacza w sali miejsca, które będą kwiatkami, a jedno z nich zamienia w ul, wykorzystując na przykład hula-hop. Dzieci poruszają się po sali jak pszczoły, bzyczą, machają rękami jak skrzydełkami i na sygnał prowadzącego lądują we wskazanym miejscu. Dorosły zmienia polecenia: pszczołki lecą do kwiatków, wracają do ula albo szukają nowego miejsca do odpoczynku.

- **Kolorowanka XL: „Pszczola”**

Osoba dorosła przygotowuje szablon pszczoły i układa obok niego żółte, czarne, niebieskie, czerwone, zielone materiały do ozdabiania. Dzieci dokładają elementy na szablon lub przyklejają je w wyznaczonych miejscach, starając się uzupełnić ciało pszczoły i jej paski. Dorosły pokazuje, gdzie znajdują się skrzydła, głowa i odwłok, a następnie zachęca dzieci do wspólnego tworzenia dużej pracy.

- **Zabawa plastyczna: „Słoik miodu”**

Osoba dorosła przygotowuje szablon słoika oraz rolkę, do której przymocowana jest folia bąbelkowa, tworząca stempel. Dzieci zanurzają stempel w żółtej farbie i odbijają go na szablonie, wypełniając wnętrze słoika. Dorosły pokazuje, jak dociskać rolkę do kartki, aby odbicia były wyraźne i równomierne.

- **Zabawa matematyczna: „Pszczółki do kwiatków”**

Osoba dorosła rozkłada przed dziećmi kwiatki oznaczone figurami oraz sylwety pszczołek z takimi samymi symbolami. Dzieci kolejno oglądają elementy i dopasowują pszczołkę do właściwego kwiatka według figury.

- **Zabawa plastyczna: „Pszczołki z paluszków”**

Osoba dorosła przygotowuje szablon pszczoły oraz żółtą farbę do odbijania palców. Dzieci zanurzają opuszki palców w farbie i wykonują odciski na wyznaczonych miejscach. Dorosły pokazuje, jak delikatnie odbijać palce i gdzie zostawić kolejne ślady.

- **Zabawa muzyczno-ruchowa: „Pszczołka Maja”**

Osoba dorosła włącza piosenkę „Pszczołka Maja” i zaprasza dzieci do wspólnego słuchania oraz poruszania się po sali. Dorosły zachęca dzieci do swobodnego ruchu i naśladowania pszczoł podczas lotu.

- **Zabawa grafomotoryczna: „Pszczołka leci do ula”**

Osoba dorosła przygotowuje kartę pracy z trasą prowadzącą od pszczołki do ula oraz wyciętą pszczołę. Dzieci przesuwają pszczołkę po wyznaczonym śladzie, starając się prowadzić ją aż do celu. Dzieci liczą pszczołki i kwiatki na planszy.

- **Zabawa manipulacyjna: „Duża pszczoła”**

Osoba dorosła przygotowuje obręcz oklejona taśmą, dodaje symboliczne skrzydła i głowę, tworząc kontur pszczoły. Dzieci przyklejają do obręczy żółte i czarne pompony albo kulki z bibuły, uzupełniając ciało owada. Dorosły pokazuje, gdzie można umieszczać kolejne elementy, aby powstały charakterystyczne paski pszczoły.

EDULISIA

„Pająk i jego sieć”

Cel główny: Poznanie wyglądu pająka; Oswajanie dzieci z wyglądem pająka poprzez zabawy i działania twórcze.

Cele szczegółowe – dziecko:

- Rozpoznaje pająka na ilustracji,
- Wskazuje wybrane części ciała pająka,
- Wie, że pająk buduje pajęczynę,
- Wie, do czego pająkowi potrzebna jest sieć,
- Wie, że pająk zjada drobne owady,
- Słucha piosenki i ilustruje jej treść ruchem,
- Podejmuje proste działania plastyczne i sensoryczne,
- Chwyta drobne elementy szczypcami,
- Manipuluje sznurkiem i wprawia w ruch pająka,
- Wykonuje odciski dłoni farbą na kartce,
- Wyciąga nitki makaronu z naczynia,
- Uczestniczy w zabawach muzycznych i ruchowych.

Proponowane aktywności do zrealizowania w ciągu dnia:

- **Zabawa dydaktyczna: „Co robi pająk?”**

Osoba dorosła pokazuje dzieciom ilustrację lub zdjęcie pająka i zachęca je do uważnej obserwacji. Dzieci wskazują odnóża, tułów i oczy, a prowadzący zajęcia porządkuje ich wypowiedzi i wyjaśnia, że pająk buduje sieć, mieszka w ogrodach i na łąkach, a często też w domach, a jego sieć służy do łapania drobnych owadów. Dorosły rozmawia z dziećmi o tym, co je pająk, czym jest pajęczyna i dlaczego pająk jest potrzebny w przyrodzie. Dzieci dowiadują się, że pająki pomagają ograniczać liczbę owadów i dlatego pełnią ważną rolę w otoczeniu.

- **Zabawa ruchowa: „Uwaga! Pająk!”**

Osoba dorosła rozkłada w sali chustę animacyjną i wyjaśnia dzieciom, że będzie ona bezpiecznym miejscem dla much. Dzieci-muchy, machają rękami jak skrzydełkami i swobodnie „latają”, a prowadzący zajęcia w wybranym momencie wypowiada hasło: „Uwaga! Pająk!” Na ten sygnał dzieci jak najszybciej biegną do chusty animacyjnej i stają na niej lub siadają, aby schować się przed pajakiem. Dorosły przypomina, że pająk poluje na muchy i inne drobne owady.

- **Zabawa rytmiczna: „Pająk bęc!”³⁰**
- **Ilustrowanie ruchem tekstu piosenki, zabawa muzyczno-ruchowa: „Tyciutki pajaczek”³¹**
- **Zabawa plastyczna: „Sieć pajaka”**

Osoba dorosła rysuje na białej kartce sieć pajaka świecą lub białą kredką świecową, a następnie rozdaje dzieciom farby akwarelowe. Dzieci malują całą powierzchnię kartki, obserwując, jak spod farby stopniowo wyłania się pajęczyna. Dorosły pokazuje, jak rozprowadzać farbę pędzlem. Na końcu dzieci dokleją papierowego pajaczkę w wybranym miejscu na sieci.

- **Zabawa manipulacyjna: „Pajaczki w sieci”**

Osoba dorosła przygotowuje pojemnik z masą sensoryczną lub piaskiem kinetycznym, rozciąga nad nim sznurek tworzący pajęczynę i ukrywa w środku papierowe pajaczki. Dzieci chwytają pajaczki szczypcami lub pęsetą, starając się wyciągnąć je spośród nitek i nie zahaczać o sieć.

- **Zabawa manipulacyjna: „Pająk i koraliki”**

Osoba dorosła przygotowuje szablon pajaka (dwa wycięte owalne koła z kartki technicznej) z długimi nogami z drucików kreatywnych oraz kolorowe koraliki. Dzieci nakładają koraliki na nogi pajaka. Dorosły pomaga dzieciom utrzymać elementy, pokazuje, od której strony nawlekać koraliki i przypomina nazwy kolorów.

- **Zabawa manipulacyjna: „Kolorowe nogi pajaka”**

Osoba dorosła przygotowuje karton z sylwetą pajaka i kolorowymi otworami umieszczonymi na końcach jego nóg oraz miseczkę z małymi pomponami. Dzieci wkładają pompony w odpowiednie miejsca, dociskają je palcami i uzupełniają kolejne nogi pajaka kolorowymi elementami.

³⁰ Pająk bęc – Nutki dla smyka, https://youtu.be/RWS7cX_eNIU

³¹ Tyciutki pajaczek – Bobasy TV, https://youtu.be/iyUHe_mw1cE

- **Zabawa plastyczno-techniczna: „Pająk z dłoni”**

Osoba dorosła przygotowuje farbę i kartki, a dzieci wykonują dwa odciski dłoni – jeden w górnej części kartki i drugi niżej – tak, aby stykały się ze sobą i wspólnie tworzyły sylwetę pająka. Dorosły wycina gotowy kształt, dokleja oczy, a następnie mocuje do sznurka i patyczek, dzięki czemu pająk może zwisać i poruszać się w górę oraz w dół, poprzez zwijanie sznurka.

- **Zabawa manipulacyjna: „Pajaczek na rynnie”**

Osoba dorosła przewleka sznurek przez długą rolkę po papierze. Do sznurka przymocowuje papierowego pająka. Dzieci chwytają sznurek i poruszają nim w taki sposób, aby pająk przesunął się po rolce raz do góry, raz w dół. Dorosły pojęcia „góra” oraz „dół”, zachęcając dzieci do uważnego obserwowania ruchu pająka.

- **Zabawa plastyczna: „Pająki z rolki”**

Osoba dorosła przygotowuje rolki po papierze nacięte na końcach w taki sposób, aby po zamoczeniu w farbie tworzyły odbicie nóg pająka. Dzieci zanurzają rolkę w czarnej farbie i odbijają ją na kartce, tworząc kilka pajaków z rozchodzącymi się odnóżami. Dorosły dokleja lub rozdaje dzieciom gotowe oczy, a dzieci umieszczają je na środku odbitki i obserwują powstały kształt.

- **Zabawa manipulacyjna: „Pająk w pajęczynie”**

Osoba dorosła przygotowuje durszlak lub inne naczynie z otworami, przez które przewleka suche nitki makaronu, tworząc gęstą pajęczynę, a na środku umieszcza plastikowego pająka. Dzieci ostrożnie wyciągają pojedyncze nitki makaronu, obserwując, co dzieje się z pajęczyną i starając się, aby pająk nie spadł z pajęczyny.

- **Karta pracy – grafomotoryka: „Pajęcza sieć”** – dzieci liczą pająki, a następnie rysują sieć po przerywanej linii

„Krecik”

Cel główny: Poznanie wyglądu kreta; Przybliżanie dzieciom podziemnego świata zwierząt na przykładzie kreta.

Cele szczegółowe – dziecko:

- Rozpoznaje kreta na ilustracji,
- Wie, że kret większość czasu spędza pod ziemią,
- Wie, że kret kopie tunele i tworzy kopce,
- Wie, że kret zjada dżdżownice,
- Porusza się na czworakach po wyznaczonej trasie,
- Pokonuje proste przeszkody,
- Poszukuje ukrytych elementów,
- Wykleja kopiec kreta dostępnymi materiałami,
- Rozpoznaje i utrwała pojęcia: duży, mały,
- Dopasowuje elementy według wielkości,
- Buduje prostą kryjówkę z pudełek i klocków,
- Obserwuje trawnik i szuka kopców.

Proponowane aktywności do zrealizowania w ciągu dnia:

- **Rozmowa kierowana: „Jak wygląda krecik?”**

Osoba dorosła pokazuje dzieciom ilustrację lub zdjęcie kreta i zachęca je do uważnego przyjrzenia się jego wyglądowi. Dzieci wskazują łapki, pyszczek, futerko, a prowadzący zajęcia porządkuje ich wypowiedzi i wyjaśnia, że kret większość czasu spędza pod ziemią. Dorosły rozmawia z dziećmi o tym, gdzie mieszka kret, co robi pod ziemią i dlaczego na trawniku czasem widać kopce. Dzieci dowiadują się, że kret kopie tunele, szuka pożywienia i rzadko wychodzi na powierzchnię.

- **Swobodny taniec do piosenki: „Krecik”³² „Krecik wędrowniczek”³³**
- **Zabawa naśladowcza: „Kreciki w tunelu”**

Osoba dorosła wyznacza w sali trasę z tunelu, poduszek i skakanek, która będzie podziemnym korytarzem krecika. Dzieci poruszają się po niej na czworakach, przeciskają się przez tunel i zatrzymują się na sygnał prowadzącego.

- **Zabawa sensoryczna: „Krecik w ziemi”**

Osoba dorosła przygotowuje pojemnik z ziemią, piaskiem, kaszą lub innym sypkim materiałem i ukrywa w nim kamienie oraz obrazki albo małe sylwety krecika i dżdżownic. Dzieci wkładają dłonie do pojemnika, przesypują materiał i szukają ukrytych elementów. Dorosły zachęca dzieci do opisywania, co udało im się znaleźć i co kret mógłby spotkać pod ziemią.

- **Zabawa plastyczna: „Krecik i kopiec”**

Osoba dorosła przygotowuje szablon krecika i kopca ziemi oraz materiały plastyczne w odcieniach brązu i czerni. Dzieci wyklejają kopiec zmieloną kawą, kawałkami papieru, bibuły albo plasteliną, a krecika malują farbami.

- **Zabawa ruchowa: „Krecik i kopce”**

Osoba dorosła rozkłada w sali obręcze, poduszki albo koła z papieru, które będą krecimi kopcami. Dzieci poruszają się po sali, a na hasło: „Krecik do kopca!” szybko ustawiają się przy najbliższym dostępnym miejscu. Dorosły może zmieniać sposób poruszania się dzieci i prosić, aby szły wolno, szybko, na palcach albo na czworakach.

- **Zabawa matematyczna: „Duży krecik, mały krecik”**

Osoba dorosła przygotowuje sylwety dużego i małego krecika oraz papierowe dżdżownice w dwóch wielkościach. Dzieci oglądają elementy, porównują ich rozmiar, a następnie dopasowują małe dżdżownice do małego krecika, a duże do dużego. Dorosły zachęca dzieci do przeliczania, ile dżdżownic otrzymał każdy krecik oraz do układania sylwet w odpowiednich obręczach lub wyznaczonych miejscach. Prowadzący zajęcia utrwała pojęcia „duży” i „mały”.

³² Krecik – AIDA, https://youtu.be/hKJ_4LEvxOs

³³ Krecik wędrowniczek – Nutki Dla Maluchów, https://youtu.be/UfFdb4g_snA

- **Zabawa konstrukcyjna: „Dom dla krecika”**

Osoba dorosła przygotowuje pudełka, klocki, rurki i kawałki materiału, z których dzieci budują kryjówkę dla krecika. Dzieci układają wejście, tunel i miejsce do odpoczynku, a potem wkładają do środka obrazek lub maskotkę krecika. Dorosły pokazuje, jak łączyć elementy, żeby budowla się nie rozsypała.

- **Zabawa manipulacyjna: „Nakarm krecika”**

Osoba dorosła przygotowuje sylwetę krecika z wyciętym otworem na buzię oraz papierowe dżdżownice do karmienia. Dzieci kolejno chwytają dżdżownice i wkładają je do buzi krecika, starając się trafić do otworu i „nakarmić” go jak najdokładniej. Dorosły wyjaśnia, że kret zjada między innymi dżdżownice, dlatego dziś dzieci pomagają mu znaleźć pożywienie.

- **Spacer w najbliższej okolicy: „Szukamy kopca krecika”**

Osoba dorosła wychodzi z dziećmi do ogrodu albo na spacer i zachęca je do uważnego obserwowania trawnika oraz ziemi. Dzieci szukają kopców, przyglądają się ich kształtowi i słuchają wyjaśnień, że to znak, iż pod ziemią znajdował się krecik.

- **Karta pracy: „Krecik i robaczek”** – dzieci wskazują palcem lub zaznaczają kredką robaczki, które zje krecik (wg koloru)

EDULISIA

„Pasikonik”

Cel główny: Poznanie wyglądu i sposobu porusza się pasikonika; zachęcanie do uważnej obserwacji przyrody i zwierząt ukrywających się wśród roślin.

Cele szczegółowe – dziecko:

- Rozpoznaje i wskazuje pasikonika na ilustracji,
- Nazywa wybrane części ciała pasikonika,
- Wie, że pasikonik mieszka na łące,
- Naśladuje ruchem sposób poruszania się pasikonika,
- Reaguje ruchem na ustalony sygnał,
- Poszukuje ukrytych elementów w materiale sensorycznym,
- Maluje farbami sylwetę pasikonika,
- Słucha piosenki o pasikoniku,
- Rozpoznaje i wskazuje kolor zielony,
- Wskazuje ukryte pasikoniki na ilustracji,
- Podejmuje próby przeliczania w wybranym zakresie,
- Opisuje kolor wybranych składników spożywczych.

Proponowane aktywności do zrealizowania w ciągu dnia:

- **Rozmowa kierowana: „Jak wygląda pasikonik?”**

Osoba dorosła pokazuje dzieciom ilustrację lub zdjęcie pasikonika i zachęca je do uważnego przyjrzenia się jego wyglądowi. Dzieci wskazują czułki, skrzydła oraz długie tylne nogi, a prowadzący zajęcia porządkuje ich wypowiedzi i wyjaśnia, że to właśnie dzięki mocnym nogom pasikonik potrafi wysoko skakać. Dorosły rozmawia z dziećmi o tym, gdzie można spotkać pasikonika i co robi on na łące. Dzieci dowiadują się, że konik polny mieszka wśród traw i roślin.

- **Zabawa naśladowcza: „Skaczące pasikoniki”**

Dzieci-pasikoniki podskakują po sali, na sygnał „kucają” w trawie i liczą do 5. Na sygnał prowadzącego ponownie podskakują.

- **Zabawa sensoryczna: „Konik polny w trawie”**

Osoba dorosła przygotowuje pojemnik z pociętą zieloną bibułą, paskami papieru, trawą dekoracyjną albo innym lekkim materiałem i ukrywa w nim sylwety koników polnych. Dzieci zanurzają dłonie w pojemniku, przesuwiają materiał i szukają ukrytych elementów.

- **Zabawa plastyczna: „Konik polny na łące”**

Osoba dorosła przygotowuje szablon konika polnego oraz materiały plastyczne w odcieniach zieleni. Dzieci malują konika farbami lub wyklejają go plasteliną, a następnie dokleją żółte trawy wokół sylwety (paski papieru). Dorosły pokazuje, gdzie znajdują się długie nogi, skrzydła i czułki.

- **Słuchanie piosenki: „Pasikonik” – Zosia Świder³⁴**

Osoba dorosła zaprasza dzieci do wspólnego słuchania piosenki o pasikoniku i zachęca je do uważnego wsłuchiwania się w słowa oraz melodię.

- **Zabawa naśladowcza: „Pasikonik gra na skrzypcach”**

Osoba dorosła pokazuje dzieciom, jak można ruchem naśladować grę na skrzypcach, trzymając jedną rękę jak instrument, a drugą jak smyczek. Dzieci stoją w rozsypance i próbują wykonywać takie same ruchy, wyobrażając sobie, że są małymi pasikonikami grającymi piękny koncert na łące. Dorosły może włączyć fragment muzyki klasycznej albo nucić prostą melodię.

- **Zabawa dydaktyczna: „Zielony jak pasikonik”**

Osoba dorosła przygotowuje przedmioty w różnych kolorach, a wśród nich kilka zielonych elementów, na przykład liście, trawę, zielone kartki lub pompony. Dzieci wskazują zielone elementy i odkładają je do wyznaczonego miejsca. Dorosły przypomina dzieciom, że pasikonik również ma zielony kolor, dzięki czemu łatwo chowa się w trawie. Prowadzący zajęcia zachęca dzieci do wskazywania zielonych elementów także w sali i na własnych ubraniach.

³⁴ Pasikonik – Zosia Świder, <https://youtu.be/jVOn1BjBN6s>

- **Zabawa dydaktyczna: „Gdzie schowały się pasikoniki?”**

Osoba dorosła pokazuje dzieciom planszę przedstawiającą trawę, na której ukryte są pasikoniki oraz inne poznane w tym tygodniu zwierzęta. Dzieci przyglądają się ilustracji i próbują odnaleźć wszystkie owady schowane między źdźbłami trawy. Dorosły zachęca dzieci do wskazywania palcem odnalezionych zwierząt oraz do przeliczania elementów na planszy.

- **Zabawa sensoryczna: „Pasikoniki w zielonej galaretkce”**

Osoba dorosła przygotowuje zieloną galaretkę w pojemniku i ukrywa w niej figurki lub sylwety owadów łąkowych, w tym pasikoniki. Dzieci zanurzają dłonie w galaretkce, przesuwają ją, ściskają i próbują odnaleźć ukryte elementy.

- **Zabawa kulinarna: „Zielone smoothie”**

Dorosły wspólnie z dziećmi przygotowuje zdrowe, zielone smoothie. Na początku uczestnicy oglądają wszystkie składniki, nazywają je, opisują ich kolor, kształt, zapach oraz zastanawiają się, które owoce i warzywa już znają, a które są dla nich nowe. Następnie dzieci, z pomocą dorosłego, kolejno dodają do blendera liście szpinaku, kawałki gruszki, kiwi, jabłka oraz banana. Całość zostaje uzupełniona wodą lub mlekiem, a potem dokładnie zmiksowana.

- **Karta pracy – grafomotoryka: „Pasikonik”** – dzieci rysują po śladzie trasę skoków pasikonika

EDULISIA

Załączniki

Lista piosenek

- W Układzie Słonecznym – NutkoSfera, <https://youtu.be/yxVMhKt-cvI>
- Gwiazdka – Śpiewanki.tv, <https://youtu.be/ATuSVB3Zr6M>
- Chodź Gwiazdeczko – B. Abramowicz, <https://youtu.be/oybeMHiuFzU>
- Rakieta – Wujek Ogórek, <https://www.youtube.com/watch?v=3c6fJr2lOZs>
- Kosmiczna podróż – Śpiewające Brzdące, <https://youtu.be/kt0bKJUG3kc>
- Strażak – W Podskokach, <https://youtu.be/BKAw3y1HKuE>
- Jedzie Straż Pożarna – Śpiewające Brzdące, <https://youtu.be/M6WVB7CV44I>
- Chory miś – Muzyczna Rodzina, https://www.youtube.com/watch?v=jegx6vRvP_Y
- Chory kotek – Stanisław Jachowicz, <https://youtu.be/UsbCF5tHQYo>
- Apsik! – Rossne!, <https://youtu.be/VzLeOUXS63k>
- Lekarz – HeyKids, https://youtu.be/5IKCaQ9_TZU
- Fruzia u fryzjera – Fruziaki, https://youtu.be/_hmbzJb4BHc
- Wizyta u fryzjera – Little Baby Bum, <https://youtu.be/OUdVg9chMEM>
- Chleb – Mały Wielki Muzyk, https://youtu.be/kTa_iyi7_Bc
- Hej piekarzu! – Zgadywanki TV, <https://youtu.be/qB5BCeTHOcg>
- Mało nas do pieczenia chleba – eMISIE, <https://youtu.be/LbOzIMybQNA>
- Koła autobusu kręcą się – SingSing, <https://youtu.be/KWWueGYVFys>
- Tata bohater – Przednutki, https://youtu.be/lGZ_d6hIGb8
- Czerwone jabłuszko – Kapela Biesiadna, <https://youtu.be/xshqIZhhqR8>
- Brat w kąpielu – Ada Borucka, <https://youtu.be/RxIrMwx5Uv0>
- Rodzinny twist – Muzyczna Kurtyna, https://youtu.be/bgSB_70nwAU
- Kotek – LogoZgraja, <https://youtu.be/fxEbDBrBHKQ>
- Mały kotek – panirytmika, <https://youtu.be/n9EMxJQv3Bs>
- Piesek – LogoZgraja, <https://youtu.be/6WfOJ0Q2adY>
- Fruzia i piesek – Fruziaki, <https://youtu.be/anPdXNpL8T0>
- Pies i kot – Śpiewanki.tv, <https://youtu.be/h7zWVcBFsXY>

- Kot i myszki – W PODSKOKACH, <https://youtu.be/1jP6Dc8dziM>
- Ślimak, ślimak – kidimax, <https://youtu.be/noywFhCFD7I>
- Ślimak – W Podskokach, <https://youtu.be/-tfPrikPuvQ>
- Konik i ślimak – Rytmisiowe Piosenki, https://youtu.be/Y_iBAylLmtw
- Pająk bęc – Nutki dla smyka, https://youtu.be/RWS7cX_eNIU
- Tyciutki pajaczek – Bobasy TV, https://youtu.be/iyUHe_mw1cE
- Krecik – AIDA, <https://youtu.be/ka2niKuWgAg>
- Krecik wędrowniczek – Nutki Dla Maluchów, <https://youtu.be/9N7iPikb7S8>
- Pasikonik – Zosia Świder, <https://youtu.be/M6x9kUSx6IQ>

